

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EUK	10. maj 2006

Til underretning for Folketingets Europaudvalg vedlægges Økonomi- og Erhvervsministeriets besvarelse af spørgsmål 4 ad KOM(2004) 0002 af 4. maj 2006.

NOTAT

8. maj 2006

IS

Eksp.nr. 267671

/kwe-dep

KOM (2004) 0002 - Spørgsmål 4

Vedlagt besvarelse af Ad KOM (2004) 0002 – Spørgsmål 4 høringssvar i relation til Kommissionens reviderede forslag til et tjenesteydelsesdirektiv (KOM (2006) 0160).

Josephine Ramsing Parnas

Fra: Henriette Andersen [HA@d-s-k.dk]
Sendt: 21. april 2006 14:07
Til: Josephine Ramsing Parnas
Emne: Servicedirektivet, KOM (2006) 160

DSK har fået ovennævnte i høring og henviser i det hele til høringssvar afgivet af HTSI

Med venlig hilsen

Henriette K.B. Andersen
Underdirektør, advokat
De Samvirkende Købmænd
Svanemøllevej 41
2900 Hellerup

tlf. 39 62 16 16
fax 39 62 03 00
e-mail HA@d-s-k.dk

Erhvervs- og Byggestyrelsen
Att. Josephine Parnas
jp@ebst.dk

24. april 2006

Benedicte Federspiel
Dok. 41872/ph

Service direktivet

Erhvervs- og Byggestyrelsen har anmodet om bemærkninger til Kommissionens reviderede direktivforslag om tjenesteydelser i det indre marked (servicedirektivet).

Høringen er bilagt et notat på en side, der omtaler nogle ændringer i forhold til det oprindelige direktiv. Disse ændringer er ikke en stor overraskelse, og det havde være nyttigt, såfremt notatet også havde forholdt sig til eventuelle ændringer i forhold til den meget omtalte afstemning i Europa-Parlamentet i februar, som det er anført, at Kommissionen "i al væsentlighed" har rettet sig efter i det reviderede forslag.

Som Forbrugerrådet tidligere har givet udtryk for, er vi **moderat glade** for det kompromis, som Europa-Parlamentet nåede frem til, idet vi bl.a. beklagede, at så vigtige områder som den private sundhedssektor og det juridiske område var undtaget. Kommissionen har valgt, at **det juridiske område fortsat skal være omfattet, hvilket Forbrugerrådet støtter.**

Artikel 3, stk. 2, omtaler, hvilke retsregler der skal gælde i forbrugersager (private international law - Rom I og II). Imidlertid er ingen af disse forordninger færdigbehandlet, og Forbrugerrådet er bekymret over, at der i Kommissionens formulering af artikel 3, stk. 2, står, at forbrugerens hjemlands regler vil gælde "in principle". Dette var ikke formuleringen i Europa-Parlamentets forslag til artikel 3, stk. 2, hvor der stod, at forbrugeren "in any case" vil kunne anvende reglerne i sit hjemland. Dette er især vigtigt, fordi udkastet til Rom II i øjeblikket beklageligvis ikke automatisk giver forbrugeren denne mulighed i sager om produktansvar.

Forbrugerrådet finder **ikke**, at det er rimeligt, at der er forskel på hensynet til forbrugerbeskyttelse – "**overriding reasons relating to public interest**", der i artikel 4, pkt. 7 (a), bl.a. definerer dette som omfattende forbrugerbeskyttelse. Dette hensyn nævnes i artikel 9 og 10, der omhandler retten til at etablere sig, men ikke når

Fiolstræde 17
Postboks 2188
DK-1017 København K

Tlf. (+45) 7741 7741
Fax (+45) 7741 7742
Mail fbr@fbr.dk
Web www.fbr.dk

det drejer sig om fri bevægelighed, hvor artikel 16, stk. 3, ikke indeholder en tilsvarende formulering.

Vedr. **artikel 27 om ansvarsforsikring og garantier** finder Forbrugerrådet, at der skal stilles krav herom (ikke blot overlades til medlemsstaten ("Member States may ensure...")), ligesom tjenesteyderen skal give oplysninger om indholdet – ikke kun på anmodning fra modtager af tjenesteydelsen ("at his request"), i hvert fald ikke hvis denne er en forbruger.

Ligeledes finder Forbrugerrådet, at tjenesteyder i **artikel 28 om "After-sales guarantees"** på eget initiativ skal informere modtageren herom, og ikke kun "at his request".

I **artikel 32 om "Settlement of Disputes"** er der foretaget visse forbedringer, men Forbrugerrådet mener fortsat, at der bør stilles krav om, at der oprettes uafhængige og effektive klagesystemer.

Med venlig hilsen

Villy Dyhr
Chef for Politisk Afdeling

Benedicte Federspiel
Chefkonsulent

Erhvervs- og Boligstyrelsen
Att.: ebst@ebst.dk
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

21. april 2006

Høring vedr. EU Kommissionens reviderede forslag til servicedirektiv

Tak for muligheden for at kommentere direktivforslaget.

Vi har ingen kommentarer, men noterer os, at det er blevet præciseret, at evt. specialdirektiver går forud for servicedirektivet.

Med venlig hilsen

Henrik Carmel
fagkonsulent.

Foreningen af Registrerede Revisorer.

Josephine Ramsing Parnas

Emne: Høring vedr. Servicedirektivet

Til Josephine Ramsing Parnas

Indledningsvis vil jeg beklage den sene fremsendelse af høringssvar, som jeg håber, at man alligevel vil tage i betragtning.

Foreningen af Rådgivende Ingeniører har følgende bemærkninger til Servicedirektivet:

Art. 27 er efter FRI's vurdering en kilde til bekymring, idet forsikringskravene og ansvarskravene i diverse EU-lande ikke harmonerer. FRI's europæiske organisation EFCA har udarbejdet en rapport om forsikringssituationen i diverse EU-lande. Det fremgår heraf klart, at kravene er meget forskellige. Det vil derfor være et stort problem at få art. 27 til at fungere i praksis, hvilket er uhensigtsmæssigt.

For så vidt angår direktivet generelt vedlægges endvidere EFCA's bemærkninger. Begge dokumenter er på engelsk, hvilket jeg forudsætter ikke er noget problem.

Med venlig hilsen
Ulla Sassarsson, advokat
FRI
Kristianiagade 8
2100 København Ø
Tlf.: 35253737
E-mail: US@frinet.dk
Fax: 35253738

THE STATUTORY REQUIREMENT FOR THE PROVISION OF PROFESSIONAL INDEMNITY INSURANCE WITHIN EFCA MEMBER ASSOCIATIONS

- A report by the Professional Liability Committee -

**Ewan A MacGregor
Chair Professional Liability Committee
11th January 2006**

Purpose

Article 27 of the proposal for a directive of the European Parliament and of the council on services in the internal market [SEC (2004) 21] states:

"Member States shall ensure that providers whose services present a particular risk to the health or safety of the recipient, or a particular financial risk to the recipient, are covered by professional indemnity insurance appropriate to the nature and extent of the risk, or by any other guarantee or compensatory provision which is equivalent or essentially comparable as regards its purpose."

The purpose of this report is to examine what provisions, if any, exist within EFCA Member States for the statutory provision of Professional Indemnity Insurance.

Method

A questionnaire was issued to all Member Associations to establish whether a statutory regime existed and if not, what level of PII was commonly provided by consulting engineers.

Summary

Responses were received from sixteen associations:

[Belgium, Denmark, France, Greece, Hungary, Ireland, Italy, Netherlands, Portugal, Poland, Romania, Spain, Sweden, Switzerland, Turkey, United Kingdom]

Other than in France, Italy and Poland there are no statutory requirements for consulting engineers to carry PII.

However in a previous study Portugal had stated a requirement to carry PII, while Austria had stated that there was a requirement for chartered engineers to carry PII but not consulting engineers. [Austria have not participated in the current exercise].

Responses

The sixteen responses are summarised as follows:

BELGIUM / ORI

- No statutory requirements to provide PII
- Standard forms of appointment do not require consulting engineers to provide PII
- Consulting engineers generally include a negotiated level of PII based on a capped financial amount

DENMARK / FRI

- No statutory requirement to provide PII
- Standard forms of appointment do require consulting engineers to provide PII
- A unique figure is included for each project based on either a multiple of their professional fees or a capped financial amount

FRANCE / SYNTEC – INGENIERIE

- Statutory Requirement to provide PII for particular area of work
- Standard forms of appointment do not require consulting engineers to provide PII for other areas of work
- Consulting Engineers negotiate levels of PII as a basis of a factor of their fees or as a capped financial amount

GREECE / HELLASCO

- No statutory requirement to provide PII
- Standard forms of appointment do not require consulting engineers to provide PII
- Although consulting engineers do not generally negotiate individual provisions of PII, a value of €1 million is considered reasonable for medium and large projects

HUNGARY / AHCEA

- No statutory requirement to provide PII
- Standard forms of appointment do require consulting engineers to provide PII

- A unique figure is included for each project based on either a multiple of their professional fees or a capped financial amount

IRELAND / ACEI

- No statutory requirement to provide PII
- Standard forms of appointment do require consulting engineers to provide PII
- A unique figure is included for each project based on either a multiple of their professional fees or a capped financial amount
- Public Tender Contracts require €6.5m of PII

ITALY / OICE

- A number of laws require consulting engineers to provide PII.
- The level of PII required is limited to 10-20% of the works value to a maximum of €2.5 million
- The requirement to provide PII is for contractual liabilities only

NETHERLANDS / ORI

- No statutory requirement to provide PII
- Standard forms of appointment do require consulting engineers to provide PII
- A unique figure is included for each project based on either a multiple of their professional fees or a capped financial amount
- The appointment contracts carry an effective limit on financial liability to €1 million or the level of the fee whichever is the lesser. (For certain public contracts, the limit of liability is €1 million on the level of fee whichever is the greater)

PORTUGAL / APPC

- No statutory requirement to provide PII
- Standard forms of appointment do require consulting engineers to provide PII
- A unique figure is included for each project based on either a multiple of their professional fees or a capped financial amount
- Consulting engineers generally carry a general level of PII as a percentage of their annual turnover

POLAND / SIDIR

- A minister of Finance Decree of 2002 requires PII for civil liability of engineers and architects
- The level required is €50k, and is for all activities of the engineer
- Contractual liability is covered by a separate insurance policy up to the value of the contract

ROMANIA / ARIC

- No statutory requirements to provide PII
- Standard forms of appointment do not require consulting engineers to provide PII
- Consulting engineers do not generally negotiate individual provision of PII

SPAIN / TECNIBERIA CIVIL/ASINCE

- No statutory requirements to provide PII
- Standard forms of appointment do not require consulting engineers to provide PII
- Consulting engineers generally include a negotiated level of PII based on a capped financial amount
- There is a statutory limit of financial liability in public procurement contract of 50% of the damages to a limit of 5 times the fee value

SWEDEN / STD

- No statutory requirement to provide PII
- Standard forms of appointment do require consulting engineers to provide PII
- A unique figure is included for each project based on either a multiple of their professional fees or a capped financial amount

SWITZERLAND / USIC

- No statutory requirement to provide PII
- Standard forms of appointment do not require consulting engineers to provide PII
- Consulting engineers generally include a negotiated level of PII based on a capped financial amount

TURKEY / ATCEA

- No statutory requirement to provide PII
- Standard forms of appointment do not require consulting engineers to provide PII
- Consulting engineers generally include a negotiated level of PII based on a capped financial amount

UNITED KINGDOM / ACE

- No statutory requirement to provide PII
- Standard forms of appointment do require consulting engineers to provide PII
- A unique figure is included for each project based on either a multiple of their professional fees or a capped financial amount
- Financial caps on liability are often agreed but this does not affect the level of PII to be provided by the consulting engineers

EUROPEAN ENGINEERING CONSULTANCY AND THE PROPOSED DIRECTIVE ON SERVICES IN THE INTERNAL MARKET

I. INTRODUCTION

The problems of EFCA with the proposed directive appear to concentrate on the country of origin principle (article 16), the derogations thereon (article 17) and on professional insurance (article 27) as they may affect the provision of service by European consulting engineers.

II. THE INTERNATIONAL ACTIVITIES OF EUROPEAN ENGINEERING CONSULTANCY

The only recent figures on the international activities of European Engineering Consultancy at disposal are those contained in the Syntec report of 7 February 2005, from which it appears that European activities outside of France represent only 650 million € in a total turnover of 17 billion €. Thus, whereas 10.5% of total French turnover is realised abroad, only 3.78% is realised in other countries of the EU.

These figures, which should be put in a context of the relevant figures for other EU countries¹, seem to confirm a finding which EFCA made already many years ago i.e. European engineering consultants are more active in foreign third country markets than in other EU countries. A possible first explanation for the relatively high figures for export of services to countries outside the EU is the fact that the local profession in these countries was less developed and that European consultants benefited from European development programmes for third countries.

However, it is understood that the above percentages do not treat as exports to other EU countries the activities which are developed in joint venture with local consultants in those countries or through take over of a local consultant. Through the use of such channels there is substantial activity of European engineering consultants in other EU countries.

¹ FRI-Survey of architectural and consulting engineering services 1999: Statistical analysis related to the EU Services Directive
This study reveals that overall cross border European trade of EFCA members represents even less than 1%
FRI (Denmark) has carried out this annual survey between 1994 and 1999

The Commission considers this form of free movement and establishment of service providers as an “arrangement strategy”:

“Contacts with interested circles confirm these arrangement practices, and in particular those involving the establishment of partnerships with local operators in order to “renationalise” the situation and thereby, circumvent the reluctance of certain authorities to grant access to their national market” (Report on the State of the Internal Market for Services – COM (2002) 441 final of 30.07.2002, p. 68).

From the above could be concluded that the national rules for access and exercise of service activities are effective as barriers for more intra-community service activity.

III. ABOLISHMENT OF BARRIERS FOR ENGINEERING CONSULTANCY SERVICES

Research² was done on barriers for the construction industry following the publication of a draft general directive on the liability of service providers. National construction related legislation did not seem to create barriers to the provision of cross-border services or to affect the quality of consumer protection.

The Commission’s Report on the State of the Internal Market for Services (COM(2002)441) lists consulting engineers as service providers who are subject to barriers, e.g.

- nationality requirements (p. 17 – footnote 17),
- differences between the member states regarding activities considered to be “regulated professions” (p. 20 – footnote 47),
- differences regarding the fields of activity covered by a particular professional qualification (p. 21).

The question to be answered is whether the proposed directive for services will indeed contribute towards a more integrated market for engineering consultancy services and whether the proposed means are adequate.

² GAIPEC REPORT, October 1992 (construction related professions and industry sectors – Groupement des Associations InterProfessionnelles Européennes de la Construction)

IV. GENERAL COMMENTS ON THE COUNTRY OF ORIGIN PRINCIPLE

1. The country of origin principle is embedded in Chapter III of the directive concerning the free movement of services.

The introductory clause 19 of the proposed directive distinguishes clearly between the situations covered by the freedom of establishment and those covered, due to the temporary nature of the activities concerned, by the free movement of services.

Thus, the scope of application of the country of origin principle is limited to those service providers who deliver a service in another EU country without establishing themselves there.

A first possible problem is therefore the risk of abuse of the freedom to provide services by service providers who should, because of the intensity or frequency of their activities in other EU countries, establish themselves there and comply with the rules of the host country (as they may be relaxed in the meantime as a result of the implementation of Chapter II of the proposed directive).

2. The country of origin principle, now envisaged for the free movement of services exists already for the free movement of goods, which need only comply with the requirements of their EU country of origin.

Services cannot be compared to products, however, because a product, once produced, can move independently from its manufacturer. Services, on the other hand, cannot always be dissociated from their provider who, if the service has to be rendered in another country, has often to move to that other country as well. Thus the pure design activity of an engineer can be delivered in his country of origin (in the form of blue prints which are mailed to the host country where construction takes place) but he cannot fulfil his control and advisory role in the construction process without moving to the host country where the building activity takes place. The proposed directive thus deals with both the subject of the service and the provider himself. This is more complex than dealing with goods and makes the application of the country of origin principle inappropriate for services.

-
3. The country of origin principle is furthermore inconsistent with the principle applying to the posting of workers, for which the rule is applicability of at least certain rules of the host country.

If the latter has been defended by the concern for maintenance of the “acquis social” in the host country, its immediate effect, if not its objective, was also not to distort competition as a result of the influx of cheaper workers. It would appear that the principle of applicability of at least certain local rules has to be accepted in relation to service providers for the same reason.

If the host country has higher standards and professional requirements, and assuming they comply with the requirements of the proposed directive, these should apply without discrimination to all service providers whatever their origin and without regard as to whether they are established in the host country or not.

If the standards and requirements are unduly high or complex, and constitute unjustified barriers for service providers, they have to be abolished or relaxed, for both national and other EU providers no matter where they are established (cfr. article 15 of the proposed directive).

4. The proposal provides in Chapter II for the simplification of procedures and formalities applicable to access to a service activity (article 5) and prohibits authorisation schemes unless they comply with certain conditions (articles 9, 10 and 14).

The so-called "Convergence Programme" contains certain due dates for reporting obligations in this respect, but the timing for national abolition of undue requirements for service providers or for the effect of alternative European actions as envisaged in article 41.(4), is not strict.

Hence, the application of the country of origin will be effective much earlier than the possible relaxation of national administrative procedures.

In view of the confusion which the application of the country of origin may create (see e.g. item paragraph V.3. hereafter), it would seem preferable to realise the free movement of services of Chapter III of the proposal – whether on basis of a country of origin principle or of a host country principle – after, instead of before or simultaneously with, the realisation of freedom of establishment for service providers as envisaged in Chapter II of the proposal.

The obligation which the directive intends to impose on the member states for the purpose of increasing freedom of establishment and securing quality of services should be effective first and as soon as possible be the subject of the convergence programme described in Chapter IV. Only then would the adequate circumstances for the free movement of services on basis of a country of origin principles as envisaged in Chapter III be realised.

5. If the Community opts for the free movement principle prior to minimal convergence of the national systems applicable to service providers, as it has done for the free movement of products, a considerable burden will be put on the recipient of the services. He would have to familiarise himself with the rules of the country of origin in order to assess whether he prefers the service subject to these rules to the service of a provider who is subject to the well known rules of the recipient's own country.

As the purchaser of goods imported from other EU countries, the recipient of the service would have to familiarise himself with the market of the country of origin in order to be able to compare the price/quality ratio between services not just from different providers but from different origins.

The choice for the recipient of the service (as for the purchaser of a product) will become larger but not necessarily easier. Due to the lack of convergence between the EU countries, the services will be hard to compare.

As services tend to be less standardised, their recipient will face more problems than the purchaser of goods when offered a choice between services which comply with non-harmonised requirements.

Article 26 of the proposed directive tends to assist the recipient in his quest for information on providers and recipients but does not address e.g. the language barriers which may exist!

6. The new burden for the service purchaser of comparing services from different origins and subject to different rules, may in theory be compensated by a higher quality or lower price of the “imported” service. The question is, however, whether this advantage will in practice be realised. Indeed the advantage of the service provider to render services in the host country under the same rules as in his country of origin will be a real advantage only if he can compete in the host country by offering:
 - (i) either at least the same quality of services as those offered by the national providers, for a cheaper price, or
 - (ii) a better quality for the same price.

Thus service providers from countries with low prices or high quality are the only ones which may benefit from the country of origin principle.

7. The country of origin principle is combined with a duty of the country of origin to monitor and supervise the service providers also when active abroad (articles 16.(3) and 34).

The proposal acknowledges that the supervision will be difficult for the country of origin and consequently requires the host country to give assistance and cooperate for this supervision (article 35). The experience with the posting of workers directive has confirmed the problems of combined control.

The cooperation necessarily implies an increase of administrative work of the two countries and consecutive costs which could be avoided if the rules of the host country were applied to the service providers locally active and supervised by the same country.

The choice of the country of origin rules (rather than the host country rules) for application to service providers rendering services in other EU countries without establishing themselves there, clearly is to the advantage of the service providers who want to operate European-wide.

However, their activity in the host country will create a burden for

- a. the authorities of their country of origin who will have to supervise their activity outside their territory,
- b. the authorities in the host country who will have to assist the authorities of the country of origin,
- c. the recipients of the service who will need to inquire about the rules applicable in the country of origin,

- d. the established service providers in the host country who may have a competitive disadvantage if the service provider from the country of origin has less administrative obligations, hence less costs etc.
- Who will bear the ultimate costs of a. and b.?
 - Is the price or quality advantage which the recipient may hope to obtain from contracting with a service provider from another EU country worth the extra cost of gathering information (c.)?
 - Does the competitive advantage of the foreign service provider (d.) not constitute a discrimination of the local providers who are, until the EU harmonises the national rules, subject to stricter rules?

V. CONSTRUCTION RELATED SERVICES AND THE COUNTRY OF ORIGIN PRINCIPLE

1. Construction is in all EU countries a highly regulated industry.

Beyond the standards and norms for products and processes which are the subject of harmonisation, most construction related professions are regulated. Construction is subject to local mandatory laws (e.g. zoning rules, health and safety rules, special professional liability regimes, some of them with penal sanctions). According to article 16.(2) of the proposed directive, the country of origin principle covers national provisions relating to access to and exercise of a service activity, but in particular also requirements governing the quality or content of the service and the provider's liability.

It is particularly difficult to distinguish, among the many rules applicable to construction, between those which are and those which are not "relating to access and exercise of a service activity" and for many mandatory rules of the place of construction it will be difficult to determine whether they are superseded by the rules of the country of origin (e.g. decennial liability in France and Belgium and mandatory insurance of professional liability for architects in Belgium).

2. Construction related services are likely to come under at least one of the derogations from the country of origin principle. E.g. article 16.(17) – specific requirements linked to the particular characteristics of the place where the service is provided and with which compliance is indispensable for reasons of public policy or public security or for the protection of public health or the environment.

The exception leaves open questions of interpretation, though, and it is to be feared that it will lead to different application in different member states.

Moreover, the question arises what relationship exists between the requirements linked to the particular characteristics of the place where the service is provided and with which compliance is indispensable for reasons of public policy/security or public health (article 17.(17)) on the

one hand, and services which present a particular risk to the health or safety of the recipient referred to in article 27, on the other hand.

If a list of the latter is to be established by the Commission (article 27.(5)), why should the Commission not also, for clarity's sake, establish the list of requirements meant in article 17.(17)? This would meet the concern of different interpretations of this article by different member states.

3. If the different service providers on a simple construction site are subject to different national rules, the recipient may well be facing either an overlap of responsibilities, quality guarantees, insurances, personal qualifications, or gaps in the cooperation between the various participants.

The recipient would be well advised to contractually agree with each of the service providers on the applicability of local law, not only to his contract but also to the professional requirements for each participant.

Article 17.(20) foresees an exception to the country of origin principle for the freedom of the parties to choose the law applicable to their contract. Query whether the parties are also free to contract out of the country of origin principle to the extent it governs non-contractual issues.

4. The country of origin principle seems to assume that the differences in regulation of service providers from one EU country to another are minor or only a matter of detail and that therefore only the law of the country of origin of the service provider applies to him even when he works temporarily abroad.

The differences between the EU countries are sometimes much more fundamental.

Thus, a possible problem for the application of the country of origin principle to a service provider who renders a service in another EU country consists in the possibly different definitions of certain types of services or professionals who usually deliver these services.

E.g. if designing a building is in the host country the monopoly of certain qualified service providers, and if a service provider is in his host country free to deliver designing services, he can design a building in the host country.

Alternatively, a consulting engineer who is not in his home country entitled to design buildings (because he is not a member of the Ordre des Architectes), will not be authorised either to deliver design services in another EU country, even if design activities are not regulated there, because the law of his country of origin does not allow him to design buildings.

The differences in national legislation concerning construction referred to in the Commission's Report on the State of Internal Market for Services (see II above; e.g. regulated activity of German Dipl. Ing.) are likely to create utmost confusion if the country of origin principle is applied to movement of construction services without prior harmonisation or effect of the Convergence Programme envisaged in Chapter VI of the Directive.

5. Although the proposed directive does not state so explicitly, the choice of the country of origin principle for application to service providers who render services outside that country, appears justified exclusively by the supposedly short term or temporary nature of the activity outside the country of origin. Otherwise there appears to be no justification for exempting a service provider from local rules which apply to everybody in the host country state who wishes to provide such service.

Who determines when the provision of services is so intense that an establishment is required? The introductory Comment nr. 19 of the proposed directive refers to the criteria which the European Court of Justice uses to determine whether a service rendered in another EU country is covered by the freedom of establishment or by freedom of movement (i.e. duration of provision of service, its regularity, periodical nature or continuity). The question is whether these criteria are appropriate for construction related services where there is a priori a minimum duration of the service and an explicit link to a specific geographical location.

VI. INSURANCE

1. Mandatory professional indemnity insurance (article 27) is considered as one of the means to guarantee the quality of the services.

It is striking that, while the Commission aims at the abolition of so-called “barriers” and red tape it envisages the introduction of new obligations, such as mandatory PI insurance. Has the Commission studied the possible impact of insurance cost on the cost of the services and the respective impact of the presently existing so-called “barriers” and of prospective mandatory insurance on the quality of services?

2. Construction presumably belongs to the services which may present a particular risk to the health and safety of the recipient or a particular financial risk to the recipient.

In view of the fact that construction projects are generally joint projects in which the services of many different providers intertwine, the question arises whether all participants in construction projects should be insured or only some of them and, in the latter case, who? E.g. at present mandatory P.I. insurance exists in Belgium only for architects because the risks created by their professional negligence are notoriously more important than the remuneration they receive for their services or, in many cases, their personal financial status. Should Belgium extend this obligation to all construction service providers or does the justification for making insurance obligatory for the sole architects comply with article 27 of the proposal? If mandatory insurance for architects does not exist in (all) other EU countries, is there really a need for the EU to impose it in all countries?

3. The insurability of certain construction services is already a problem today. Even in countries where P.I. insurance is not mandatory, construction service providers, in particular engineering consultants, find it increasingly difficult to obtain insurance. Financial conditions are disproportionate to the price of the services and many risks even uninsurable.

Is the Commission aware of this situation or has it drafted article 27, simply assuming that assuring quality of service through insurance is to be preferred over the state control presently existing through imposed registration or requirements?

4. Article 27 does not explicitly state whether, in case of provision of a service (without establishment) in another EU country, it is the country of origin or the host country which should determine whether and which P.I. insurance should be taken out. It can be deduced from article 27.(3) that in case of movement of service the country of origin principle also applies to insurance.

Since mandatory P.I. insurance in principle aims at the protection of the public or of the service recipient (and article 27.(1) confirms this principle), only the host country rule seems appropriate to cover this.

Thus, the insurance aspect is another reason to doubt whether the country of origin principle is sound.

5. Insurance cover in the field of construction is often difficult to obtain except from or through a local insurer or broker because insurers or brokers from other countries are claimed (or claim themselves) not to be familiar with the local risks and liability laws (e.g. insurance of decennial liability in Belgium).

Opening the internal market for construction services as this proposed directive intends to do, inter alia by requiring more P.I. insurance thus seems premature as long as there is no true internal market for insurance services.

6. Article 27, as all other articles of Chapter IV of the proposal require the member states to take different unilateral actions, all intended to improve or maintain the quality of services.

The introductory considerations of the proposed directive do not refer to any present or specific quality problem for construction services in the EU, however. Thus, there is no reason to assume that the present “barriers” to access and exercise of the profession do not properly ensure an adequate level of quality. Abolishing these and replacing them by new national rules on inter alia P.I. insurance, after-sales guarantees, certification and assessment by independent bodies, seems to lead to the replacement of one set of national rules by another (even if article 31 attempts to shift the burden to regulate from the member states to the professional organisations). It does not bring harmonisation any closer, and will not necessarily create more freedom for movement of services.

VII. CONCLUSION

Chapters II, IV (with the exception of article 27) and VI of the proposal are an appropriate alternative to open up the market for services, if sectoral harmonisation appears unfeasible or too slow.

Chapter III, applying the country of origin principle for free movement of services is more problematic. By simultaneously creating 23 (!) general exceptions – besides transitional derogations – to the principle, the Commission acknowledges being aware that the principle cannot be soundly applied as such throughout the entire services industry. The construction industry certainly is one for which the principle is not proper, in view of the multi-party activity on a construction project and the health and security aspects involved.

Convergence and/or harmonisation should be realised first, before free movement on basis of the country of origin principle can be achieved. Until then, the country of origin principle is inappropriate for construction services.

Foreningen af Statsautoriserede Revisorer

Kronprinsessegade 8, 1306 København K. Telefon 33 93 91 91
Telefax nr. 33 11 09 13 e-mail: fsr@fsr.dk Internet: www.fsr.dk

Erhvervs- og Byggestyrelsen
Att.: Fuldmægtig Josephine Ramsing Parnas
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

E-mail: jp@ebst.dk
Nea/osj/mbl X:\Faglig\HORSVAR\2006\H047-06.doc

27. april 2006

Revideret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tjenesteydelser i det indre marked (KOM (2006)160) - *servicedirektivet*

Økonomi- og Erhvervsministeriet har ved e-mail af 5. april 2006 fremsendt ovenstående direktivforslag med anmodning om foreningens bemærkninger. Der er tale om et ændret forslag til servicedirektiv, som EU-kommissionen fremsatte den 4. april 2006

Foreningen kan bemærke følgende:

- at der i artikel 3 i det reviderede forslag til servicedirektivet, er en undtagelsesbestemmelse, der giver anden fællesskabslovgivning forrang foran direktivet. Dette må betyde, at revisordirektivet (det nye 8. direktiv) har forrang, således at ydelser omfattet af revisordirektivet falder udenfor servicedirektivets anvendelsesområde,
- at artikel 17, nr. 8 undtager aktiviteter der i et medlemsland er reserveret til en bestemt profession, mens nr. 15 i samme i artikel undtager lovpligtig revision af regnskaber fra direktivets hovedbestemmelse i artikel 16,
- yderligere er der i artikel 27 en mulighed for at kræve en ansvarsforsikring, der skal dække et eventuelt økonomisk tab. Det forekommer yderst relevant, at medlemsstaterne kan kræve forsikringsdækning for erstatningsansvar, som påføres ved fejlagtige/mangelfulde ydelser fra udenlandske revisorer, rådgivere mv. på lige fod med danske revisorer og rådgivere.

---oo0oo---

Såfremt der er spørgsmål til ovenstående, står foreningen gerne til rådighed med en uddybelse heraf.

Med venlig hilsen

Niels Ebbe Andersen
fagdirektør

Ole Steen Jørgensen
afdelingschef

Erhvervs- og Byggestyrelsen
Langelinie Alle 17
2100 København Ø.
Att.: Josephine Parnas

20.4.2006

13912
OLPR/mete

Revideret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tjenesteydelser i det indre marked - servicedirektivet

FTF har modtaget det reviderede direktivforslag om tjenesteydelser i det indre marked KOM (2006) 160, som Kommissionen har fremsat den 4. oktober, til høring.

FTF skal ikke undlade at gøre opmærksom på den korte høringsfrist, men derudover give følgende kommentarer.

FTF konstaterer med tilfredshed, at det reviderede forslag i høj grad bygger på de ændringer, der blev vedtaget i Europa-Parlamentet den 16. februar 2006, hvor det lykkedes at få bred enighed om udformningen af det omstridte direktivforslag.

Det betyder bl.a., at servicedirektivet forholder sig neutralt til arbejdsmarkedet, herunder overenskomst- og konfliktret forstået på den måde, at vilkår vedrørende løn- og øvrige ansættelsesforhold samt andre arbejdsretlige forhold er undtaget fra direktivet.

Det betyder, at det vil være danske kollektive overenskomster og aftaler, der gælder for de medarbejdere, der sendes til Danmark med henblik på at levere serviceydelser fra andre lande.

Deri ligger en principiel anerkendelse af arbejdsmarkedets parter ret til at forhandle kollektive overenskomster og aftaler om løn- og andre ansættelsesvilkår gældende for arbejde udført i Danmark, samt adgangen til at anvende lovlige konfliktmidler i tilfælde af uenighed.

FTF finder det tilfredsstillende, at Kommissionen i sit forslag har fulgt Parlamentet og fjernet det omstridte oprindelseslandsprincip.

FTF
Niels Hemmingsens Gade 12
Postboks 1169
1010 København K

Telefon 33 36 88 00
Telefax 33 36 88 80

E-mail ftf@ftf.dk
www.ftf.dk

FTF har imidlertid noteret sig, at Kommissionen har undladt at medtage den tekst, hvorefter det er op til det enkelte medlemsland at fastlægge, hvad der betragtes som tjenesteydelser af almen interesse for landets borgere. Det forhold finder FTF kritisabelt og skal opfordre den danske regering til at søge denne tekst genindsat.

FTF ser positivt på, at Kommissionen har udvidet omfanget af undtagelser, hvorefter både offentlige og private sundhedsydelser samt apoteker, sociale tjenesteydelser, skatteområdet, det audiovisuelle område, spilleområdet og vikarbureauer er undtaget.

Med venlig hilsen

Bente Sorgenfrey
Formand

Sendes pr. mail til:

Josephine Parnas
Erhvervs- og Byggestyrelsen
jp@ebst.dk

HTSI
Børsen
DK-1217 København K

Danish Chamber
of Commerce

T +45 7013 1200
F +45 7013 1201
E htsi@hts.dk
I www.htsi.dk

Dato: 11. april 2006
Deres ref.: Høring vedr. Kommissionens reviderede direktivforslag
om tjenesteydelser i det indre marked, KOM (2006) 160
(Servicedirektivet)
Vores ref.: LAK/CHS

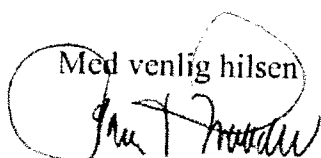
Til Erhvervs- og Byggestyrelsen

HTSI takker for muligheden for at kommentere på Kommissionens reviderede direktivforslag jf. mail af 6. april 2006.

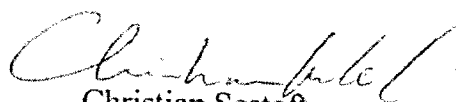
1. HTSI vil indledningsvis understrege, at vi er tilhængere af en øget liberalisering på tjenesteydelsesområdet. HTSI beklager, at det foreliggende forslag på en række punkter er stærkt udvandet i forhold til Kommissionens oprindelige forslag. Konsekvensen er, at de makroøkonomiske gevinster bliver væsentlig mindre end tidligere forventet.
2. HTSI konstaterer, at det reviderede forslag præciserer, at servicedirektivet skal være neutralt i forhold til arbejdsmarkedet, herunder overenskomst- og konfliktretten. HTSI bifalder præciseringen selvom indholdet reelt ikke er ændret i forhold til det første udspil.
3. En række serviceområder er ifølge det reviderede forslag undtaget fra direktivet. Det gælder offentlige- og private sundhedsydelser samt apoteker, sociale tjenesteydelser, skatteområdet, det audiovisuelle område, spilområdet og vikarbureauer, hvor det fortsat vil være de nationale regler som vil være gældende. HTSI finder det meget beklageligt, at man på forhånd udelukker muligheden for at udvikle nye markeder og tjenester på de pågældende områder.
4. Oprindelseslandsprincippet er i det reviderede forslag beklageligvis blevet erstattet af det mindre vidtgående princip om "frihed til at levere tjenesteydelser". HTSI ser ikke nogen væsentlig forskel på indholdet i dette princip og de nugældende traktatbestemmelser om fri bevægelighed for tjenesteydelser.

5. HTSI ser positivt på, at de oprindelige forslag om bedre vilkår for etablering af virksomhed i andre EU-lande er fastholdt, ikke mindst initiativerne om kvikskranker og muligheden for at ordne alle formaliteter i forbindelse med virksomhedsregistreringen online.
6. Det er ligeledes positivt, at medlemslandene skal kortlægge de konkrete barrierer, servicevirksomhederne udsættes for. Det er et arbejde, som HTSI vil deltage aktivt i for at sikre danske servicevirksomheder de bedst mulige erhvervsbetingelser.

Med venlig hilsen

Lars Krobæk
adm. direktør

Christian Sestoft
chefkonsulent

20. april 2006

Vedr. revideret forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tjenesteydelser i det indre marked (KOM (2004)), servicedirektivet.

Håndværksrådet er af den opfattelse, at det af Kommissionen ændrede forslag til direktiv om tjenesteydelser i det indre marked udgør en betydelig svækkelse i forhold til det oprindelige forslag, idet oprindelseslandsprincippet er erstattet af en bestemmelse, jf. art. 16, om fri adgang til at udveksle tjenesteydelser på tværs af grænserne, der allerede består i henhold til EF-traktaten. Når forslaget derefter i § 16, stk. 2, forbyder medlemslandene at kræve autorisation eller tilladelser, men samtidig fremhæver, at et sådant forbud dog kan fraviges i tilfælde, hvor det vil være muligt som følge af andre bestemmelser i fremgår af direktivet selv, så vil nettovirkningen meget let kunne blive lig nul, idet der straks efter i art. 16, stk.3, henvises til, at medlemslandene kan anvende krav med hensyn til udøvelse af en tjenesteydelse, når det kan retfærdiggøres ud fra hensynet til den offentlige orden, sikkerhed, sundhed og miljøbeskyttelse.

Der er på den baggrund næppe nogen grund til at antage, at antallet af autorisationskrav i medlemslandene vil blive væsentligt færre, da autorisationskrav jo typisk er indført ud fra hensyn til den offentlige sikkerhed, sundhed m.v.

Der er på den baggrund anledning til at frygte, at servicedirektivet, hvis det vedtages i den form, som forslaget nu har, ikke vil medføre nogen øget udveksling af grænseoverskridende tjenesteydelser i det indre marked og dermed øget konkurrence, hvilket ellers er det angivne formål med forslaget.

Der er til gengæld grund til at støtte de bestemmelser om kvikskranker og om administrativ forenkling, der fortsat findes i forslagens kapitel II, ligesom det naturligtvis må hilses med tilfredshed, at det ændrede forslag fastholder bestemmelserne om forbud mod visse former for autorisationskrav, krav om etablering i værtslandet og en række andre krav, selvom de for det meste allerede er forbudte i henhold til EF-traktaten. Bestemmelserne om påbegyndelse af screening med henblik på at "sanere" nationale autorisationskrav i medlemslandene kan også vise sig nyttige, hvis man vel at mærke kan gå ud fra, at det lykkes at gennemføre de gode intentioner.

De bestemmelser, der i art. 26 pålægger tjenesteydere på eget initiativ at fremlægge diverse oplysninger, vil til gengæld kunne påføre servicevirksomheder administrative byrder, hvilket ikke er acceptabelt, og Håndværksrådet går ud fra, at regeringen vil arbejde for, at forslaget udformes, så nye administrative byrder kan undgås. Det bør fortsat være sådan, at en håndværker, der f.eks. tilkaldes for at udføre en reparation i en privat bolig, fortsat ikke skal have pligt til af egen drift at fremlægge den ene eller anden form for dokumentation.

Hvad angår bestemmelsen i art. 27 om forsikring er det en forbedring set med Håndværksrådets øjne, at der ikke lægges op til, at det skal gøres obligatorisk at tegne erhvervsansvarsforsikringer, der også dækker arbejde uden for hjemlandet. Ikke desto mindre indbyder art. 27 nærmest medlemsstaterne til at stille et sådant krav, selvom det i dag er vanskeligt – og under alle forhold meget dyrt – at tegne en forsikring, der dækker ansvar for små og mellemstore virksomheders arbejde i udlandet. Små og mellemstore virksomheder arbejder normalt højst kun i et enkelt eller to andre lande uden for hjemlandet, og der vil derfor i givet fald være behov for forsikringsprodukter tilpasset til sådanne forhold, idet en forsikring dækkende hele EU ville være særligt kostbar. I det omfang medlemsstaterne vil stille sådanne forsikringskrav, vil det kunne modvirke hensigten med direktivet, nemlig at øge konkurrencen på tværs af grænserne i det indre marked.

Med forbehold af bemærkningerne vedrørende administrative byrder og forsikring vil Håndværksrådet dog kunne støtte vedtagelsen af forslaget, selvom det altså langt fra opfylder de nødvendige betingelser for at opnå et virkelig effektivt indre marked for tjenesteydelser.

Med venlig hilsen

Peter Vesterdorf
Kontorchef

Josephine Ramsing Parnas

Fra: Jakob Hüttel [jakob.huttel@koda.dk]

Sendt: 21. april 2006 11:28

Til: Josephine Ramsing Parnas

Cc: Louise Brünning Conradsen (DEP); Niels Bak; Martin Gormsen; Lise Ryberg Hoffmann; Tine Skytte Holm (E-mail)

Emne: SV: Høring vedr. Kommissionens revideret direktivforslag om tjenesteydelser

Kære Josephine Ramsing Parnas

Vedlagt fremsendes KODA/NCB's høringsvar vedrørende ovennævnte (samt 1 bilag).

Venlig hilsen

Jakob Hüttel
Juridisk konsulent

KODA, Medieafdelingen
Landemærket 23-25, Postboks 2154
DK-1016 København K
Tlf.: + 45 3330 6369 / +45 3330 6300
Fax: +45 3330 6331
E-mail: jhl@koda.dk

www.koda.dk

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Niels Bak

Sendt: 6. april 2006 09:23

Til: Jakob Hüttel; Lise Ryberg Hoffmann

Emne: VS: Høring vedr. Kommissionens revideret direktivforslag om tjenesteydelser

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Lone Holtmann **På vegne af** Info Post til KODA

Sendt: 6. april 2006 08:16

Til: Niels Bak; Martin Gormsen

Emne: VS: Høring vedr. Kommissionens revideret direktivforslag om tjenesteydelser

-----Oprindelig meddelelse-----

Fra: Louise Brünning Conradsen (DEP) [mailto:LBC@OEM.DK]

Sendt: 5. april 2006 10:09

Til: Arbejdsgiverforeningen for Handel, Transport og Service (AHTS) ; Bibliotekarforbundet; Bryggerforeningen; Byggeriets Arbejdsgivere (BYG); Børsmæglerforeningen; CO-industri; DAKOFA; Danmarks Lærerforening; Dansk Forening for Industriens Patent- og Varemærkespecialister; Dansk Kirofaktor Forening; Dansk Magisterforening; Dansk Navigatørforening; Dansk Optikerforening; Dansk Patent- og Varemærkekonsulentforening af 1953; Dansk Psykologforening; Dansk Sygeplejeråd; Dansk Sø-Restaurationsforening; Dansk Textil Union; Dansk Transport og Logistik; Dansk Vand og Spildvands Forening; Danske Andelselskaber; Danske badagister; Danske Bioanalytikere; Danske Busvognmænd; Danske Ejendomsrådgivere; Danske Entreprenører; Danske Fysioterapeuter; Danske Kloakmestre; De danske Patentagenter Forening; De Samvirkende Købmand; Den Alm Danske Jordemoderforening; Den almindelige Danske Lægeforening; Den Danske Dyrslægeforening; Den

Erhvervs- og Byggestyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

Att.: Niels Erik D. Jensen,
International direktør

21. april 2006

Høring af revideret forslag til et servicedirektiv

Kære Niels Erik D. Jensen

KODA og NCB frygter, at servicedirektivet vil kunne få store skadevirkninger for mulighederne for at sikre, at klarering af ophavsrettigheder kan finde sted på nationalt niveau efter de regler, som er indeholdt i den danske ophavsretslov.¹

Den 10. februar 2006 skrev KODA i fællesskab med Danmarks Radio til de danske EU-parlamentarikere, for at gøre dem opmærksomme på at servicedirektivet rummer store faldgruber for den kollektive forvaltning af musikrettigheder. Vi sendte den 16. februar 2006 kopi af dette brev til økonomi- og erhvervsministeriet via e-mail. Brevet vedhæftes for nemheds skyld tillige til dette brev.

Den 16. februar 2006 var servicedirektivet til førstebehandling i EU-parlamentet.² Som led i den fælles beslutningsprocedure, skal direktivet nu behandles i Rådet.

I det følgende skitseres nogle af de bekymringer, som KODA og NCB har vedrørende servicedirektivet og kollektiv forvaltning af musikrettigheder.

Forsyningsikkerhed

Klareringen af ophavsrettigheder i Danmark er af stor betydning for de danske musikbrugere, fordi aftaleindgåelse med flere forskellige

¹ KODA og NCB er foreninger, som forvalter komponisters og tekstforfatters ophavsrettigheder til musikværker. KODA og NCB har aftaler med tilsvarende udenlandske selskaber om, at KODA og NCB kan licensere det udenlandske repertoire i Danmark. Vi licenserer ophavsrettighederne til både store og små musikbrugere lige fra Danmarks Radio og spillestederne til butikker og private brugere.

² Forslag til Europa-parlamentets og Rådets direktiv om tjenesteydelser i det indre marked (COM (2004) 2 - 2004/0001/COD)

selskaber, heriblandt udenlandske, om dele af repertoire vil være omkostningstung og medføre en legal uvished, og fordi der vil opstå en risiko for, at der er rettigheder, som det slet ikke bliver muligt for musikbrugerne at erhverve. Servicedirektivet vil med andre ord fjerne forsyningssikkerheden for danske musikbrugere.

Tilsvarende er det af stor betydning for KODA' medlemmer, at klarering af både nationalt og internationalt repertoire kan finde sted i Danmark gennem de forvaltningsselskaber, som har opnået godkendelse af Kulturministeriet efter den danske ophavsretslov. Såfremt der gives adgang til, at udenlandske forvaltningsselskaber kan klarere rettigheder uden om reglerne i den danske ophavsretslov, så vil transaktionsomkostningerne stige dramatisk med det resultat, at danske kunstnere vil lide økonomisk skade.

Kulturel mangfoldighed

KODA ønsker at værne om forsyningssikkerheden, når det gælder ophavsretligt beskyttede værker, og at sikre den kulturelle mangfoldighed. Forvaltningsselskaber er i Danmark undergivet en intens offentlig regulering bl.a. med henblik på at sikre kulturel mangfoldighed og skabe forsyningssikkerhed. En forudsætning for kulturel mangfoldighed er, at der består forsyningssikkerhed i form af sikker adgang til repertoire fra stort set hele verden.

Såfremt forsyningssikkerheden bringes i fare, så vil den legale uvished og de øgede transaktionsomkostninger til klarering af udenlandsk repertoire blive en barriere for udnyttelsen af rettigheder fx på online området og en hindring for kulturel mangfoldighed. Den manglende forsyningssikkerhed vil således indebære et samfundsmæssigt værditab.

Uvis fremtid for reglerne i den danske ophavsretslov

Virningen af servicedirektivet vil have helt uoverskuelige konsekvenser for klareringen af ophavsrettigheder i Danmark. Blandt andet vil udenlandske forvaltningsselskaber kunne operere i Danmark uden godkendelse fra Kulturministeriet, fordi udenlandske forvaltningsselskaber kun skal følge reguleringen i deres eget hjemland. Der vil også opstå tvivl om anvendeligheden af de danske aftale- og tvangslicensordninger i ophavsretsloven. Når der er tale om et område, hvor der består særlige kulturelle hensyn, og hvor der er en omfattende regulering på dansk niveau, så består der væsentlige danske interesser, som det er nødvendigt at varetage.

Behandlingen i Rådet og Kommissionens nye forslag

Der har været fremsat to relevante ændringsforslag til Kommissionens oprindelige direktivudkast – begge havde til hensigt at undtage kollektive forvaltningsselskaber fra direktivets anvendelsesområde.³

Desværre blev kun ændringen af direktivets præambel vedtaget i Europaparlamentet (ændringsforslag 16 vedrørende betragtning 10e). I den vedtagne betragtning 10e udtales blandt andet, at man bør udelukke ”tjenesteydelser, der udføres af selskaber for kollektiv forvaltning af intellektuelle ejendomsrettigheder” fra direktivet:

(10e) Man bør også udelukke audiovisuelle tjenester uanset transmissionsform, navnlig tv-radiospredningsvirksomhed, som defineret i Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv- radiospredningsvirksomhed¹, radiotjenester, filmtjenester og tjenesteydelser, der udføres af selskaber for kollektiv forvaltning af intellektuelle ejendomsrettigheder, fra dette direktivs anvendelsesområde. Disse tjenesteydelser spiller nemlig en meget vigtig rolle ved skabelsen af den europæiske kulturelle identitet og den offentlige opinionsdannelse. Bevarelse og fremme af kulturel mangfoldighed og pluralisme kræver imidlertid særlige foranstaltninger, som bør kunne tage hensyn til specifikke regionale og nationale situationer. Fællesskabet tager desuden højde for kulturelle aspekter gennem bestemmelserne i traktaten med henblik på bl.a. at respektere og fremme den europæiske kulturelle mangfoldighed. Ved styringen af audiovisuelle tjenester bør der således, samtidig med at nærhedsprincippet og fællesskabslovgivningen, især konkurrencereglerne, overholdes, tages hensyn af kulturel og social art, som gør det uhensigtsmæssigt at anvende dette direktivs bestemmelser.

Kommissionen har imidlertid valgt at forkorte denne betragtning væsentligt og har helt skrevet kollektiv forvaltning ud af betragtningen, idet den reviderede betragtning 10e i Kommissionens reviderede direktivudkast nu alene lyder:

(10e) Audiovisual services, whatever their mode of transmission, including within cinemas, should also be excluded from the scope of this Directive. Furthermore, the Directive does not apply to aids granted by Member States in the audiovisual sector which are covered by Community rules on competition.

Det er beklageligt, at Kommissionen således omskriver den tekst, som Europaparlamentet havde vedtaget om kollektiv forvaltning.

Det havde dog været mest hensigtsmæssigt, at det kom til at fremgå direkte af artikel 2, at tjenesteydelser, der leveres af selskaber, som tilbyder kollektiv forvaltning af intellektuelle ejendomsrettigheder undtages fra direktivet (for eksempel som ændringsforslag 254 vedrørende art. 2, stk. 2).

³ Ændringsforslag nr. 16 fra Udvalget om det Indre marked og Forbrugerbeskyttelse (vedrørende betragtning 10a) og ændringsforslag nr. 254 fra PSE-Gruppen (vedrørende art. 2, stk. 2).

Så vidt vi er informeret, ønsker både de Franske, Tyske og Østrigske regeringer at arbejde for en sådan løsning.

KODA og NCB opfordrer økonomi- og erhvervsministeren til at bruge Danmarks indflydelse i Rådet til at sikre, at den velfungerende danske kollektive forvaltning af musikrettigheder ikke bringes i fare af servicedirektivet.

Venlig hilsen

Niels Bak

Sendt pr. e-mail: [e-mailadresse]

[adresse]

Generaldirektøren
TV-byen
DK-2860 Søborg
T +45 3520 3040
www.dr.dk

Kenneth Plummer
D +45 3520 8012
E kp@dr.dk
10. februar 2006

Kære [EU-parlamentariker]

Vedr. undtagelse for kollektive forvaltningsselskaber i Servicedirektivet (Direktivforslaget om tjenesteydelser i det indre marked)

DR bruger hver dag mange tusinde forskellige ophavsretligt beskyttede værker i hele sin udsendelsesvirksomhed, og dermed er DR den langt største bruger af ophavsretligt beskyttede værker i Danmark. KODA er et kollektivt forvaltningsselskab, som repræsenterer et stort antal danske komponister, tekstforfattere og musikforlag, og som sørger for at danske kunstnere modtager vederlag for anvendelsen af deres musikværker og tekster.

DR og KODA frygter, at servicedirektivet vil kunne få store skadevirkninger for mulighederne for at sikre, at klarering af ophavsrettigheder kan finde sted på nationalt niveau efter de regler, som er indeholdt i den danske ophavsretslov.

Klareringen af ophavsrettigheder i Danmark er af stor betydning for DR, fordi aftaleindgåelse med flere forskellige selskaber, heriblandt udenlandske, om dele af repertoireet vil være omkostningstung og medføre en legal uvished, og fordi der vil opstå en risiko for, at der er rettigheder, som det slet ikke bliver muligt for DR at erhverve. Servicedirektivet vil med andre ord fjerne forsyningsikkerheden for DR.

Tilsvarende er det af stor betydning for KODA' medlemmer, at klarering af både nationalt og internationalt repertoire kan finde sted i Danmark gennem de forvaltningsselskaber, som har opnået godkendelse af Kulturministeriet efter den danske ophavsretslov. Såfremt der gives adgang til, at udenlandske forvaltningsselskaber kan klarere rettigheder uden om reglerne i den danske ophavsretslov, så vil transaktionsomkostningerne stige dramatisk med det resultat, at danske kunstnere vil lide økonomisk skade.

DR og KODA har således en fælles interesse i at værne om forsyningssikkerheden, når det gælder ophavsretligt beskyttede værker, og i at sikre kulturel mangfoldighed. Forvaltningsselskaber er i Danmark undergivet en intens offentlig regulering bl.a. med henblik på at sikre kulturel mangfoldighed og skabe forsyningssikkerhed. En forudsætning for kulturel mangfoldighed er, at der består forsyningssikkerhed i form af sikker adgang til repertoire fra stort set hele verden.

Såfremt forsyningssikkerheden bringes i fare, så vil den legale uvished og de øgede transaktionsomkostninger til klarering af udenlandsk repertoire blive en barriere for udnyttelsen af rettigheder fx på on-line området og en hindring for kulturel mangfoldighed. Den manglende forsyningssikkerhed vil således indebære et samfundsmæssigt værditab.

Virkningen af servicedirektivet vil have helt uoverskuelige konsekvenser for klareringen af ophavsrettigheder i Danmark. Blandt andet vil udenlandske forvaltningsselskaber kunne operere i Danmark uden godkendelse fra Kulturministeriet, fordi udenlandske forvaltningsselskaber kun skal følge reguleringen i deres eget hjemland. Der vil også opstå tvivl om anvendeligheden af de danske aftale- og tvangslicensordninger i ophavsretsloven. Når der er tale om et område, hvor der består særlige kulturelle hensyn, og hvor der er en omfattende regulering på dansk niveau, så består der væsentlige danske interesser, som det er nødvendigt at varetage.

Servicedirektivet debatteres i Parlamentet på tirsdag den 14. februar 2005 og afstemningen finder sted på plenarsamlingen torsdag den 16. februar 2006. Der skal blandt andet tages stilling til et for-

slag om hvorvidt kollektive forvaltningsselskaber skal undtages servicedirektivet. Se særligt ændringsforslag nr. 16 fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse i betænkningen af 15. december 2005 samt ændringsforslag nr. 4 fra De Europæiske Socialdemokraters Gruppe fremsat den 8. februar 2006. Sidstnævnte forslag skal fremhæves, fordi det specifikt undtager "kulturelle tjenester, herunder tjenester ydet af kollektive forvaltningsselskaber af ophavsrettigheder" – ikke på grund af forslagsstillernes partitilknytning.

På ovennævnte baggrund ønsker DR og KODA i fællesskab at opfordre dig til at stemme for, at kollektive forvaltningsselskaber undtages fra servicedirektivet.

Venlig hilsen

Kenneth Plummer
Generaldirektør, DR

Niels Bak
Direktør, KODA

Spørgsmål om denne sag er velkomne og kan rettes til DR att. advokat Kaspar Lindhardt (KASP@dr.dk / +45 35 20 36 72) og til KODA, att. underdirektør Martin Gormsen (mg@koda.dk / +45 33 30 63 03).

LANDBRUGSRAADET

ERHVERVS- OG BYGGESTYRELSEN
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

21. april 2006
AGH/MJO
Tlf 33394510
Fax 33394515
agh@landbrug.dk

Att.: Josephine Ramsing Parnas (jp@ebst.dk)

Høring af revideret forslag til et servicedirektiv

Erhvervs- og Byggestyrelsen har bedt Landbrugsraadet, som medlem af EU-specialudvalg for konkurrenceevne og vækst om bemærkninger til ovennævnte. Vi takker for høringsmuligheden.

Landbrugsraadet kan sammen med SALA (Sammenslutningen Af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger) tilslutte sig det reviderede forslag til servicedirektivet og finder det særlig hensigtsmæssigt, at netop vikarbureauer fremover kun omfattes af udstationeringsdirektivet.

Med venlig hilsen
Landbrugsraadet

Anne Grete Hartwell

Erhvervspolitisk konsulent
Andels- & Erhvervsvilkår

Landsorganisationen i Danmark
Danish Confederation of Trade Unions

Islands Brygge 32D
Postboks 340
2300 København S

Telefon 3524 6000
Fax 3524 6300
E-mail lo@lo.dk

Erhvervs- og Byggestyrelsen
Att.: Fuldmægtig Josephine Ramsing Parnas
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 Østerbro

Sagsnr. 40.08-03-1427
Vores ref. TAH/hrh
Deres ref.

Den 20. april 2006

Svar på høring vedrørende servicedirektivet

Europakommissionen har den 4. april 2006 fremsat et revideret direktivforslag om tjenesteydelser i det indre marked. Erhvervs- og Byggestyrelsen har samme dag sendt en høring om det nye forslag til EU-specialudvalget for konkurrenceevne og vækst med svarfrist den 21. april 2006.

LO sender derfor dette foreløbige svar, som har været til høring i LO's arbejdsretlige udvalg, men som endnu ikke er bekræftet i LO's øverste politiske ledelse. Det vil først ske i første halvdel af maj måned. LO vil derfor senere vende tilbage, hvis der mod forventning skulle blive tale om ændringer.

Det er positivt, at Kommissionen lægger sig helt tæt op ad Europaparlamentets ændringsforslag fra den 16. februar 2006.

LO kan på den baggrund generelt indtage en positiv holdning til det genbehandlede forslag.

Det er ikke mindst positivt, at oprindelseslandsprincippet er forsvundet, og at arbejdsret og strejkeret er undtaget. Desuden er de internationalt privatretlige regler undtaget, hvilket betyder, at Danmark i princippet vil kunne kræve, at arbejdsgivere, som udstationerer arbejdstagere i Danmark, også skal overholde lovregler for persongrupper eller for arbejdsvilkår, som ikke er omfattet af udstationeringsdirektivet, når offentlige hensyn tilsiger det.

Der er dog behov for at se nærmere på, hvordan forslaget skal fortolkes på visse punkter.

Kommissionen har i artikel 1.6 fjernet Europaparlamentets udtrykkelige henvisning til overenskomster og strejkeret og til at gennemføre faglige aktioner i overensstemmelse med nationale regler. Henvisningen er dog fastholdt i betragtning 6g, og Kommissionen har også i artikel 1.7 fastholdt, at direktivet ikke berører grundlæggende nationale (og EU-charterets) rettigheder vedrørende kollektive overenskomster og strejkeret. Det er vigtigt, at de to artikler ikke kan fortolkes således, at de ikke undtager også den kollektive arbejdsret. LO vil derfor foretrække Europaparlamentets forslag til artikel 1.6.

Ifølge artikel 2.2a gælder direktivet ikke for tjenesteydelser af almen interesse. Det skal formentlig forstås som de ikke-økonomiske tjenesteydelser af almen interesse. Ellers

giver det ikke mening, at de almene økonomiske tjenesteydelser kun undtages delvist fra direktivet jf. artiklerne 15.4 og 16.1. Grunden til at Kommissionen ikke undtager de økonomiske tjenesteydelser af almen interesse helt fra direktivet er, at der ikke findes nogen klar europæisk definition af disse ydelser. De defineres i meget høj grad af de enkelte medlemsstater. En total undtagelse kunne derfor føre til vilkårlighed. I øvrigt er de økonomiske tjenesteydelser af almen interesse allerede undtaget fra EU's regler på det indre marked, hvis det er nødvendigt for, at de kan gennemføre deres almene opgaver jf. traktatens artikel 86.2. Endvidere fastslår direktivets artikel 1.2 udtrykkeligt, at direktivet ikke berører spørgsmål om liberalisering eller privatisering af disse tjenesteydelser, og artikel 1.3 fastslår, at det heller ikke berører medlemsstaternes ret til selv at definere, organisere og finansiere disse tjenesteydelser. LO kan leve med Kommissionens forslag.

Kommissionen har strøget Europaparlamentets forslag til artikel 1.5, som siger, at direktivet ikke berører tjenesteydelser, der har et velfærdsmæssigt sigte. Samtidigt har Kommissionen i sit forslag til artikel 2.2 (cg) strøget ordene "så som" og i stedet skrevet "med tilknytning til" (relating to). Dermed er den ikke-udtømmende undtagelse for sociale tjenesteydelser blevet udtømmende. Kommissionen har dog samtidigt tilføjet, at undtagelsen omfatter alle tjenesteydelser, som er knyttet til familier eller personer i nød (in need). I betragtning 10h gøres det klart, at undtagelsen omfatter disse tjenesteydelser, hvad enten de leveres af offentlige eller private tjenesteydere. Kommissionen begrundet sin ændring med, at undtagelser bør være tilstrækkeligt klart formulerede. Det kan LO være enig i, men spørgsmålet er, om Kommissionens forslag er mere klart end Europaparlamentets, eller om det blot er et forsøg på at indsnævre undtagelserne i uklart omfang. Det bør eksempelvis være klart, at undtagelsen også omfatter hjemmehjælp og lignende velfærdsydelser. LO foretrækker derfor en bredere formuleret undtagelse jf. i den sammenhæng Europaparlamentets forslag.

Uddannelsesydelser er i følge betragtning nr. 16 undtaget, når det handler om det nationale uddannelsessystem. Det offentligt finansierede uddannelsessystem er i følge betragtningen en tjenesteydelse af almen ikke-økonomisk interesse, også selvom elever eller studerende skal betale et delvist bidrag for eksempel på private skoler. Det øvrige uddannelsesmarked med for eksempel private kursusudbydere er omfattede af direktivet. LO er enig i denne betragtning.

Det er godt, at vikarbureauer er undtaget jf. artikel 2.2 (cb). LO mener fortsat, at EU bør vedtage det særlige direktivforslag om vikarbureauarbejde, som længe har ligget på Rådets bord.

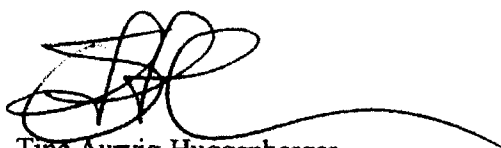
Det er også godt, at begrænsninger i værtslandets kontrolmuligheder (artikel 24 og 25) er strøget. LO vil i anden sammenhæng forholde sig nærmere til Kommissionens vejledende fortolkninger i meddelelsen af 4. april 2006 om udstationering af arbejdstagere.

LO indstiller på den baggrund til specialudvalget, at regeringen tager en positiv holdning til Kommissionens reviderede forslag. LO understreger dog, at regeringen bør arbejde for følgende præciseringer:

- Undtagelsen i artikel 1.6 skal undtage både den individuelle og den kollektive arbejdsret.

- Undtagelsen for sociale tjenesteydelser i artikel 2.2 (cg) bør gøres mere generel, så det er klart, at undtagelsen også omfatter hjemmehjælp og andre lignende velfærdsydelser jf. i denne sammenhæng Europaparlamentets forslag.

Med venlig hilsen

A handwritten signature in black ink, consisting of several overlapping loops and a long horizontal stroke extending to the right.

Tine Auvig-Huggenberger
Næstformand i LO

Josephine Ramsing Parnas

Fra: Per Klok [pkl@lo.dk]
Sendt: 2. maj 2006 11:46
Til: Josephine Ramsing Parnas
Emne: rettelse

Kære Josephine Parnas

LO har sendt dig et foreløbigt høringssvar vedrørende servicedirektivet. Til din orientering bliver sagen netop i disse dage behandlet i LO's øverste ledelse. Alt tyder på en mindre stramning af ordlyden i det foreløbige høringssvar.

I de allersidste afsnit om indstillingerne fra LO ændres "bør" til "skal".

Der kommer således til at stå følgende:

LO understreger, at regeringen **skal** arbejde for følgende præciseringer:

- (uændret)
- Undtagelsen for sociale tjenesteydelser i artikel 2,2cg) **skal** gøres mere generel.....

Mvh

per Klok

Pr. e-mail: jp@ebst.dk

Erhvervs- og Byggestyrelsen
Att.: Josephine Ramsing Parnas
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

21. april 2006

Paul Bergsøes Vej 6

2600 Glostrup

Telefon 4343 6000

Telefax 4343 2103

teknig@teknig.dk

www.teknig.dk

Høring af revideret forslag til servicedirektiv

Tak for det i høring fremsendte reviderede forslag til et servicedirektiv.

Vi har forstået forslaget således, at dette fortsat ikke berører de krav, der stilles til, hvorledes f.eks. el- og vvs-arbejder udføres, således at dette fortsat skal ske efter danske forskrifter, samt at forslaget ikke hindrer opretholdelsen af de danske autorisationsregler for el- og vvs-installatører.

Vi har derfor ikke bemærkninger til forslaget.

Ref JES

jes@teknig.dk

Dir 7741 1560

Med venlig hilsen

Jan Eske Schmidt

Jnr 048/04

vj

Side 1/1

Høring af forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tjenesteydelser i det indre marked, KOM(2006) 160

Forslaget blev sendt i bred høring blandt organisationerne den 4. og 5. april 2006.

Følgende parter har haft bemærkninger til direktivforslaget: 3F, Advokatsamfundet, Akademikernes Centralorganisation, BAT-Kartellet, Bryggeriforeningen, Danmarks Apotekerforening, Danmarks Rederiforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Danske Lærerorganisationer International, Danske Regioner, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Farmaceutforening, Dansk Handel & Service, Dansk Industri, Dansk Magisterforening, Dansk Textil Union, Dansk Tipstjeneste, Dansk Vand- og Spildevandsforening, De Samvirkende Købmænd, Forbrugerrådet, Foreningen af Registrerede Revisorer, Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, HTSI, Håndværksrådet, KODA/NCB, Landbrugsraadet, Landsorganisationen i Danmark og Tekniq.

Følgende parter har meddelt, at de ikke har bemærkninger til direktivforslaget: Psykolognævnet og Realkreditrådet.

Niels Erik D. Jensen
International direktør
Erhvervs- og byggestyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

21. april 2006.

Vedr. høring af revideret forslag til et servicedirektiv

3F har modtaget revideret forslag til servicedirektiv til høring. Idet vi takker for modtagelsen skal vi gøre en række bemærkninger til det modtagne.

Indledningsvis skal vi gøre opmærksom på, at vi finder det stærkt kritisabelt, at høringsrunden gennemføres inden direktivet foreligger i en dansk udgave. Set i lyset af den opmærksomhed direktivet har været genstand for, frem til det reviderede udkasts offentliggørelse, virker det urimeligt at gennemføre høringsrunden, før den danske udgave af direktivet foreligger. Samtidig afskæres mange interessenter herved fra at bidrage til høringsrunden.

På baggrund af ovenstående, må vi tage et generelt forbehold overfor uklarheder og mulighed for tolkning af de enkelte formuleringer, idet vi finder det afgørende at direktivet er meget klart og entydigt formuleret, således der gives mindst mulig plads efterfølgende domstolstolkninger.

Endvidere må vi tage et specifikt forbehold for, hvorvidt direktivet (efter sletning af artikel 23 –25) på nogen måde begrænser mulighederne for, at foretage registrering af udstationerede arbejdstagere samt nationalt at foretage en vurdering af, hvorvidt "self-employed" reelt er at betragte som selvstændige.

Med ovenstående forbehold skal vi give udtryk for vores tilfredshed med, at Kommissionen i vidt omfang har valgt at følge de ændringsforslag EU-Parlamentet vedtog den 16. februar 2006. Formuleringen af ændringsforslagene har været fulgt tæt af bl.a. 3F og har været genstand for grundige analyser og en meget bred involvering af europæiske interessenter.

For 3F har det væsentligste spørgsmål været direktivets betydning for arbejdsmarkedsreguleringen. Vi er derfor meget tilfredse med, at det af betragtning 6g samt artikel 1. stk. 6 og 7 nu er tydeliggjort, at direktivet ikke vedrører arbejdsretten, herunder retten til at søge kollektiv overenskomst mv.

Vi lægger vægt på, at det af betragtning 6e fastslås, at direktivet fuldt ud respekterer EF-initiativer med hjemmel i traktatens artikel 137 og med henblik på at virkeliggøre de i artikel 136 nævnte mål. Tilsvarende er vi tilfredse med, at de begrænsninger i muligheden for at registrere udstationerede arbejdstagere, som var indeholdt i det oprindelige forslags artikel 24, nu er udgået.

Vi finder at de præciseringer der er sket af direktivets anvendelsesområde er positive – i særdeleshed undtagelsen af visse transporttjenester, havnetjenester, vikarbureauer, tjenester af almen interesse samt uddannelse (uanset den valgte finansieringsform). Ligeledes kan vi støtte præciseringen af, at hele sundhedsområdet – herunder apotekerne – samt børneforsorg og familietjenester, undtages fra direktivet.

3F konstaterer, at oprindelseslandsprincippet fastholdes for så vidt angår godkendelse af autorisation. 3F har anbefalet at der i stedet sker en step-vis harmonisering af de enkelte serviceområder, idet det vil give mulighed for en væsentligt mere grundig evaluering af de enkelte serviceområder til gavn for en generel højnelse af de kvalitetskrav der stilles til de enkelte udbydere. Den gensidige anerkendelse vil kunne føre til, at det i stedet bliver laveste fællesnævner der sætter standarden.

Vi finder det positivt, at oprindelseslandsprincippet i øvrigt er erstattet af princippet om ”frihed til at levere tjenesteydelser”, der i al væsentligt bygger på hidtidig EU-praksis.

Samlet set finder 3F, at der er sket væsentlige forbedringer af direktivet. Med forbehold for de indledningsvis afgivne bemærkninger, kan vi støtte den videre udvikling af et indre marked for tjenesteydelser.

Med venlig hilsen
p.f.v.

Steen Andersen
Næstformand 3F

Josephine Ramsing Parnas

Fra: Kristina Czigany Hansen [kch@advocom.dk]

Sendt: 24. april 2006 12:20

Til: Josephine Ramsing Parnas

Emne: Vs: Scannet billede fraWorkCentre C226

Hermed fremsendes hørings svar med bilag vedr. høring over Kommissionens ændrede direktivforslag om udførelse af tjenesteydelser i det indre marked af 4. april 2006.

Hørings svaret er også sendt som almindelig post dd.

Med venlig hilsen

Kristina Czigany

Advokatsamfundet
Kronprinsessegade 28
1306 København K

Erhvervs- og Byggestyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Alle 17
2100 København Ø

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

jp@ebst.dk

DATO: 24-04-2006
J.NR.: 04-011402-06-0863
REF.: rll-spi

Høring over Kommissionens ændrede direktivforslag om udførelse af tjenesteydelser i det indre marked af 4. april 2006 (Kom(2006) 160 PROVISIONAL VERSION).

Advokatrådet har modtaget Erhvervs- og Byggestyrelsen e-mail af 4. april 2006, hvori styrelsen anmoder om Advokatrådets eventuelle bemærkninger vedrørende ovennævnte direktivforslag.

Der er tale om et meget omfattende direktivforslag med et uoverskueligt stort anvendelsesområde, som - hvis det bliver vedtaget i den foreliggende form - vil få vidtrækkende konsekvenser for dansk ret.

Inden for den korte høringsfrist, ser Advokatrådet sig ikke i stand til at kommentere på de mange komplekse problemstillinger, som direktivforslaget indeholder. Advokatrådet vil derfor alene fremkomme med bemærkninger til nogle problemstillinger, der er af væsentlig betydning for advokatbranchen ikke kun i Danmark, men i hele EU.

Europa-Parlamentet har i forbindelse med sin første høring af direktivet i udtalelse af 16. februar 2006 (EP-PE_TC1-COD(2004)0001) foreslået, at der i artikel 2 sker undtagelse generelt af en række forskellige former for tjenesteydelser fra direktivets anvendelsesområde. Det gælder bl.a. i artikel 2, stk. 2, litra f), hvor følgende tjenesteydelser generelt er undtaget:

"legal services to the extent that they are governed by other Community instruments, including Council Directive 77/249/EEC of 22 March 1977 to facilitate the effective exercise by lawyers of freedom to provide services and Directive 98/5/EC of the European Parliament and of the Council of 16 February 1998 to facilitate practice of the profession of lawyer on a permanent basis in a Member State other than that in which the qualification was obtained,"

Om begrundelsen herfor anføres i præambelens pkt. 70:

"The freedom to provide services as provided for in this Directive does not apply to provisions in the Member States where the service is provided which reserve an activ-

ity to a particular profession, for example requirements which reserve legal advice to lawyers.”

Europa-Parlamentets ændringsforslag er blevet fulgt op af Europa-Parlamentets beslutning af 23. marts 2006 om juridiske erhverv og samfundets interesse i et velfungerende retssystem (P6_TA-PROV(2006)0108). Beslutningen, der er vedlagt, henviser bl.a. til udtalelsen af 16. februar 2006 og de for advokater gældende særlige regler. I beslutningens pkt. 14 og 18 anføres således:

”stresses that previous obstacles to freedom of establishment and the freedom of legal professionals to provide services have, in theory, been effectively removed by Directives 77/249/EEC, 98/5/EC and 2005/36/EC...”, og

Calls on the Commission to consider carefully the principles and concerns expressed in this resolution when analysing the rules governing the exercise of the legal professions in the Member States;”.

Advokatrådet kan fuldt ud tilslutte sig Parlamentets beslutning og det fremsatte ændringsforslag, som desværre ikke er videreført i Kommissionens seneste udkast af 4. april 2006.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at CCBE i brev af 9. marts 2006 til henholdsvis kommissionær McCreevy og kontorchef i Kommissionen Margot Fröhlinger udtrykte tilfredshed med Europa-Parlamentets forslag og i samme forbindelse erindrede om Kommissionens tilkendegivelser om at følge Parlamentets forslag. Advokatrådet og CCBE har derfor med stor forbavselse læst Kommissionens reviderede forslag af 4. april 2006.

Kommissionens lakoniske bemærkninger for ikke at følge Europa-Parlamentets forslag indenfor den juridiske profession findes under pkt. 3.1 **”Other sectorial exclusions an full exclusion of taxation”**, hvor det er anført:

”Amendment 77 excludes legal services to the extent that they are governed by other Community instruments. ... The Commission does not accept amendment 77 on the exclusion of legal services; this is not required given that Article 3 already provides that in case of conflict between the provisions of the Services Directive and a provision of another Community instrument governing specific aspects of the services activity the provisions of the latter will prevail. ... “

I anledning af forlydender omkring indholdet af Kommissionens forslag, modtaget forud for offentliggørelsen, har CCBE senest skrevet til formand for Kommissionen Barroso herom den 31. marts 2006. Denne henvendelse er Advokatrådet bekendt fortsat ubesvaret.

Efter Advokatrådets opfattelse er det uklart, hvad begrundelsen er for, at Kommissionen ikke kan acceptere Europa-Parlamentets forslag. Det er under alle omstændigheder ikke hensigtsmæssigt, at advokatbranchen er reguleret af såvel sektordirek-

tiverne, 77/249 (tjenesteydelsesdirektivet) og 98/5 (etableringsdirektivet), som af det foreliggende forslag om udførelse af tjenesteydelser i det indre marked.

Denne forekomst af fællesskabsretlig dobbeltregulering har afstedkommet, at Kommissionen har set sig nødsaget til at indsætte en særlig regel om forrang. Denne regel, som findes i forslagens artikel 3, indebærer for advokaters vedkommende, at direktivet som udgangspunkt har forrang i forhold til reglerne i direktiverne 98/5 og 77/249.

Dette udgangspunkt gælder dog ikke i følgende 4 tilfælde:

- a) Direktivforslagets artikel 5, stk. 2 (om karakteren af den nødvendige dokumentation for registrering i hjemlandet), gælder ikke inden for direktiv 98/5's område, jf. forslagens artikel 5, stk. 3,
- b) direktivforslagets artikel 9-13 (om autorisation som betingelse for adgang til at udføre tjenesteydelser) gælder ikke inden for direktiv 98/5 og 77/249's område, jf. forslagens artikel 9, stk. 3,
- c) forslagens artikel 16 (om de generelle betingelser for at kunne udføre tjenesteydelser i en anden medlemsstat) gælder ikke inden for direktiv 77/249's område, jf. forslagens artikel 17, nr. 7, og
- d) forslagens artikel 27, stk. 1-3 (om forsikring og garanti), gælder ikke inden for direktiv 98/5 og 77/249's område, jf. forslagens artikel 27, stk. 4.

Den generelle bestemmelse i artikel 3 om forrang har efter Advokatrådets opfattelse karakter af at være en lovgivningsmæssig lapsus, som muligvis skyldes, at Kommissionen ikke på forhånd har dannet sig et præcist overblik over direktivforslagets anvendelsesområde, således at der samtidig med indførelsen af direktivet kunne tages skridt til at ophæve den fællesskabslovgivning, som er uforenelig med det foreliggende forslag. Denne opgave vil med vedtagelsen af direktivet i den foreliggende form være overladt til medlemsstaterne, idet man ikke i medlemsstaterne - i hvert fald ikke i Danmark - har tradition for at acceptere lovgivning af denne karakter. Samtidig medfører bestemmelsen om forrang efter Advokatrådets opfattelse betydelig uklarhed i retsstillingen for advokater såvel på nationalt som EU-plan. Erhvervs- og Byggestyrelsen erindres i den forbindelse om, at advokatprofessionen i princippet er den eneste liberale branche, som har sin egen EU-sektor regulering, som har fungeret upåklageligt i flere år. Ved en forrangsbestemmelse, som den foreslåede, vil ikke kun de lovgivende i medlemsstaterne, men også advokatbranchen, være tvunget til ved hvert enkelt tiltag, der gennemføres i henhold til direktivet, at søge afklaret hvorvidt et sådant vil være i modstrid med de branchespecifikke direktiver. Det vil efter Advokatrådets opfattelse let kunne føre til en uklar situation for danske advokater, herunder i konkurrencemæssig henseende i forhold til andre EU-landes advokatregulering.

Efter Advokatrådets opfattelse er det ikke hensigtsmæssigt, at adgangen til at udføre tjenesteydelser over grænserne for advokater nu efter alt at dømmes bliver forringet ved det, at de nævnte særlige advokatdirektiver, som er gennemprøvet i praksis, og som igennem en efterhånden længere årrække har vist sit værd overalt i EU - herunder også i Danmark - på nogle områder skal erstattes af et uklart og teknisk ringe direktiv, som i fremtiden vil skabe tvivl og retsusikkerhed blandt de involverede aktører.

Advokatrådet skal på den baggrund opfordre regeringen til at arbejde for, at advokatdirektivernes område undtages generelt fra direktivforslagets anvendelsesområde i overensstemmelse med Europa-Parlamentets forslag.

For så vidt angår de nævnte sektordirektivs nærmere indhold og for så vidt angår de af ændringsforslagets bestemmelser, som er uændrede i forhold til Kommissionens oprindelige forslag, skal Advokatrådet henvise til sit tidligere høringsvar af 10. marts 2004 i sagen.

Endelig skal Advokatrådet opfordre Erhvervs- og Byggestyrelsen til - sammen med de berørte ressortministerier - at der vedrørende dette direktivforslag udarbejdes et fyldestgørende og grundigt notat, der kan danne grundlag for orientering af Folketinget om sagen.

Kopi af brevet er sendt til Justitsministeriets Civilkontor.

Med venlig hilsen

Henrik Rothe

☒	☒	☒
☐	☐	☐

Indeks Forrige Næste Fuld tekst

Tekster vedtaget af Parlamentet

Torsdag den 23. marts 2006 - Bruxelles

Foreløbig udgave

Juridiske erhverv

P6_TA-PROV(2006)0108B6-0203/2006

Europa-Parlamentets beslutning om juridiske erhverv og samfundets interesse i et velfungerende retssystem

Europa-Parlamentet ,

- der henviser til FN's grundprincipper af 7. september 1990 vedrørende advokaters rolle,
- der henviser til Europarådets henstilling R(2000)21 af 25. oktober 2000 om fri udøvelse af advokaterhvervet,
- der henviser til sin beslutning af 18. januar 1994 om notarerhvervet i Fællesskabet(1) ,
- der henviser til sin beslutning af 5. april 2001 om takstbaserede honorarer og bindende takster for visse liberale erhverv, især advokater, og om de liberale erhvervs særlige rolle og stilling i det moderne samfund(2) ,
- der henviser til sin beslutning af 16. december 2003 om markedsforordninger og konkurrenceregler for liberale erhverv(3) ,
- der henviser til Rådets direktiv 77/249/EØF af 22 marts 1977 om lettelse med henblik på den faktiske gennemførelse af advokaters fri udveksling af tjenesteydelser(4) ,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/5/EF af 16. februar 1998 om lettelse af adgangen til varig udøvelse af advokaterhvervet i en anden medlemsstat end den, hvor beskikkelsen er opnået(5) ,
- der henviser til Rådets direktiv 2003/8/EF om forbedret adgang til domstolene i grænseoverskridende tvister gennem fastsættelse af fælles mindsteregler for retshjælp i forbindelse med tvister af denne art(6) ,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer(7) ,
- der henviser til Europa-Parlamentets holdning af 16. februar 2006 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tjenesteydelser i det indre marked(8) ,
- der henviser til Kommissionens meddelelse "Liberale erhverv - mulighed for flere reformer" af 5. september 2005 (KOM(2005)0405),
- der henviser til Domstolens retspraksis med hensyn til Fællesskabets konkurrencelovgivning

og fri udveksling af tjenesteydelser, navnlig for så vidt angår nationale bestemmelser om minimumsadvokatsalærer,

- der henviser til forretningsordenens artikel 108, stk. 5,

A. der henviser til, at De Europæiske Fællesskabers Domstol har anerkendt, at:

- uafhængighed og undgåelse af interessekonflikter samt tavshedspligt/fortrolighed er kerneværdier i det juridiske erhverv, der må betegnes som værende af samfundsmæssig interesse,
- det for at sikre en korrekt udøvelse af advokaterhvervet er nødvendigt at vedtage forskrifter til beskyttelse af disse kerneværdier trods de mulige iboende konkurrencebegrænsende virkninger af sådanne forskrifter,
- sigtet med at anvende princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for de juridiske erhverv er at udvirke en åbning af de nationale markeder ved at lade tjenesteudbydere og deres kunder få fuld udbytte af det indre fællesskabsmarked,

B. der henviser til, at enhver reform af de juridiske erhverv har vidtrækkende konsekvenser, ikke blot for konkurrencereglerne, men også inden for området frihed, sikkerhed og retfærdighed og mere generelt for beskyttelsen af retsstatsprincippet i Den Europæiske Union,

C. der henviser til FN's grundprincipper af 7. september 1990 vedrørende advokaters rolle, som fastsætter, at:

- advokater har ret til at stifte og deltage i selvstyrende faglige organisationer, som repræsenterer deres interesser, fremmer efter- og videreuddannelse og beskytter deres faglige integritet; bestyrelsen for en sådan faglig organisation vælges blandt medlemmerne og udøver sine opgaver uden indblanding udefra,
- sådanne advokatororganisationer spiller en vigtig rolle med hensyn til opretholdelse af faglige og etiske standarder, beskyttelse af deres medlemmer mod retsforfølgning, uhensigtsmæssige restriktioner og indgreb, ydelse af juridiske tjenester til alle, der måtte have behov for det, og samarbejde med regeringsorganer og andre instanser for at fremme retssikkerheden og samfundets interesser,
- disciplinærsager mod advokater indbringes for et upartisk disciplinærudvalg, der er nedsat af advokaterhvervet, en uafhængig administrativ myndighed eller en domstol og skal kunne gøres til genstand for en uafhængig domstolsprøvelse,

D. der henviser til, at det for at sikre alle mennesker den beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder - uanset om de er økonomiske, sociale og kulturelle eller civile og politiske - som de har ret til, kræves, at alle har effektiv adgang til juridiske tjenesteydelser leveret af et uafhængigt advokaterhverv,

E. der henviser til, at juristers forpligtelser til at værne om deres uafhængighed, undgå interessekonflikter og bevare et tillidsforhold til deres klienter navnlig bringes i fare, når de har mulighed for at udøve deres erhverv i en organisation, hvis anliggender helt eller delvis kan kontrolleres af ikke-jurister, f.eks. gennem kapitalinvesteringer, eller hvis de indgår tværfaglige partnerskaber med erhvervsfolk, som ikke er bundet af tilsvarende faglige forpligtelser,

F. der henviser til, at ureguleret priskonkurrence mellem jurister, som forringer kvaliteten af tjenesteydelserne, er til skade for forbrugerne,

G. der henviser til, at markedet for juridiske tjenesteydelser er præget af asymmetrisk information mellem advokater og forbrugere, herunder små og mellemstore virksomheder,

eftersom sidstnævnte ikke har de nødvendige forudsætninger for at kunne vurdere kvaliteten af tjenesteydelserne,

H. der henviser til, at det med henblik på at sikre etisk adfærd, bevarelse af tillidsforholdet til klienterne og et højt niveau af specialviden kræves, at der indføres selvstyrende ordninger som dem, der i dag varetages af f.eks. advokatforbundene,

I. der henviser til, at notarer udnævnes af medlemsstaterne som embedsmænd, der blandt andet skal udfærdige officielle dokumenter med særlig retskraft, og som umiddelbart kan fuldbyrdes,

J. der henviser til, at notarer udfører et omfattende undersøgelses- og kontrolarbejde for staten i sager vedrørende ikke-retslig juridisk beskyttelse, særlig i forbindelse med selskabsret - i nogle tilfælde under fællesskabsretten - og at de som led i dette arbejde er underlagt disciplinær kontrol fra den pågældende medlemsstats side svarende til den, der gælder for dommere og embedsmænd,

K. der henviser til, at den delvise uddelegering af statens beføjelser er et grundlæggende element i udøvelsen af notarerhvervet, og at den i dag udøves regelmæssigt som en vigtig del af notarens virksomhed,

1. anerkender fuldt ud den vigtige rolle, som de juridiske erhverv spiller i et demokratisk samfund med hensyn til at garantere respekt for grundlæggende rettigheder, overholdelse af retsstatsprincippet og en sikker retsanvendelse, både når advokaterne repræsenterer og forsvarer deres klienter i retten og i forbindelse med juridisk rådgivning;

2. bekræfter på ny de holdninger, det fremførte i sine beslutninger af 18. januar 1994 og 5. april 2001 og i sin holdning af 16. december 2003;

3. anfører, at der kræves høje kvalifikationer for at udøve de juridiske erhverv, at det er nødvendigt at beskytte de kvalifikationer, som kendetegner de juridiske erhverv til gavn for EU-borgerne, og at der skal etableres et særligt forhold baseret på tillid mellem medlemmerne af de juridiske erhverv og deres klienter;

4. understreger, at det er vigtigt med bestemmelser inden for de juridiske erhverv for at sikre deres medlemmers upartiskhed, kompetence, integritet og ansvar og således sikre kvaliteten af deres tjenesteydelser til gavn for deres klienter og samfundet generelt samt for at beskytte den samfundsmæssige interesse;

5. hilser med tilfredshed Kommissionens erkendelse af, at reformer bedst gennemføres på nationalt plan, og at medlemsstaternes myndigheder, og navnlig de lovgivende organer, er bedst rustet til at fastlægge de bestemmelser, der skal finde anvendelse på de juridiske erhverv;

6. påpeger, at Domstolen har overladt de nationale lovgivere og de faglige organisationer og organer en vis skønmæssig margen, når de afgør, hvad der er hensigtsmæssigt og nødvendigt for at beskytte en korrekt udøvelse af de juridiske erhverv i en medlemsstat;

7. konstaterer, at det er nødvendigt at se særskilt på hver enkelt form for aktivitet i en faglig organisation, så konkurrencereglerne kun finder anvendelse på organisationen, når den udelukkende varetager sine medlemmers interesser og ikke, når den handler i samfundets interesse;

8. minder Kommissionen om, at formålet med reglerne om juridiske tjenesteydelser er at

- beskytte offentligheden, sikre retten til en forsvarer og adgangen til domstolene samt en sikker retsanvendelse, og at de derfor ikke kan skræddersys efter klientens behov;
9. opfordrer de faglige organer, organisationer og sammenslutninger, der repræsenterer de juridiske erhverv, til at indføre adfærdskodekser på europæisk plan, herunder bestemmelser vedrørende organisation, kvalifikationer, fagetik, overvågning, ansvar og kommunikation, for at sikre slutforbrugerne af de juridiske tjenesteydelser de nødvendige garantier for integritet og erfaring og for at sikre en sund retsforvaltning;
10. opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til den specifikke rolle, som de juridiske erhverv spiller i et samfund, der er baseret på retsstatsprincippet, og til at foretage en grundig analyse af den måde, som markederne for juridiske tjenesteydelser fungerer på under henvisning til, at Kommissionen hylder princippet om, at mindre lovgivning er bedre lovgivning;
11. opfordrer Kommissionen til i påkommende fald at anvende konkurrencereglerne i overensstemmelse med Domstolens retspraksis;
12. mener, at den almene samfundsmæssige interesse, der går forud for EU-konkurrencerettens principper, skal være defineret i retsordenen i den medlemsstat, hvor de relevante regler finder anvendelse eller har virkning, og at der ikke findes EU-kriterier for samfundsmæssige interesse, uanset hvordan det defineres;
13. opfordrer Kommissionen til ikke at anvende EU's konkurrenceregler på anliggender, som i henhold til EU's konstitutionelle ramme henhører under medlemsstaternes jurisdiktion, såsom domstolsadgang, hvilket bl.a. omfatter domstolenes anvendelse af takstbaserede honorarer til advokater;
14. understreger, at tidligere hindringer for advokaters etableringsfrihed og frihed til at udveksle tjenesteydelser i teorien effektivt er fjernet af direktiverne 77/249/EØF, 98/5/EF og 2005/36/EF; henviser imidlertid til, at en fornyet gennemgang af direktiverne vil finde sted om to år, og afventer med interesse resultatet af denne grundige vurdering;
15. mener ikke, at anvendelse af salærtakster og andre bindende takster for advokater og andre jurister, selv for udenretslige ydelser, udgør en overtrædelse af EF-traktatens artikel 10 og artikel 81, forudsat at vedtagelsen er begrundet med hensynet til en legitim samfundsmæssig interesse, og at medlemsstaterne aktivt kontrollerer private aktørers medvirken i beslutningsprocessen;
16. henviser til, at bestemmelseslandsprincippet i medfør af EF-traktatens artikel 49, direktiv 2005/36/EF og direktiv 77/249/EØF skal anvendes på takstbaserede honorarer og bindende takster for advokater og andre jurister;
17. mener, at EF-traktatens artikel 45 fuldt ud skal finde anvendelse på notarerhvervet;
18. opfordrer Kommissionen til grundigt at overveje de principper og anliggender, som er omhandlet i denne beslutning, når den analyserer bestemmelserne for udøvelse af de juridiske erhverv i medlemsstaterne;
19. opfordrer de juridiske erhverv til at fortsætte udviklingen af deres virksomhed inden for retshjælp for at sikre, at alle får ret til juridisk bistand og repræsentation;
20. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen.

-
- (1) EFT C 44 af 14.2.1994, s. 36.
 - (2) EFT C 21 E af 24.1.2002, s. 364.
 - (3) EUT C 91 E af 15.4.2004, s. 126.
 - (4) EFT L 78 af 26.3.1977, s. 17.
 - (5) EFT L 77 af 14.3.1998, s. 36.
 - (6) EFT L 26 af 31.1.2003, s. 41.
 - (7) EUT L 255 af 30.9.2005, s. 22.
 - (8) Vedtagne tekster, P6_TA(2006)0061

Seneste opdatering: 24. marts 2006

Juridisk meddelelse

Erhvervs- og Byggestyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø.

Den 20 april 2006
KMR

Sagsnr. 200600450/3

Att.: Josephine Parnas

Høring vedr. et revideret forslag til servicedirektivet, KOM (2006) 160

AC har den 5. april 2006 modtaget en høring fra Erhvervs- og Byggestyrelsen vedr. et revideret forslag til servicedirektiv, KOM (2006) 160. AC har følgende bemærkninger til direktivforslaget:

AC hilser det nye direktivforslag varmt velkomment og ser med stor tilfredshed på, at det sender et signal om, at arbejdsretten, kollektive forhandlinger og strejkeretten ikke berøres.

AC skal imidlertid foreslå en afklaring af årsagen til og konsekvenserne af adskillelsen af arbejdsretten (juridiske kontraktmæssige og ansættelsesmæssige forhold) og retten til at forhandle m.v. i to forskellige artikler, nemlig i hhv. artikel 1.6 og 1.7.

AC støtter, at det omstridte oprindelseslandsprincip er erstattet med et princip om fri udveksling af tjenesteydelser – en formulering direkte hentet fra traktaten.

Undtagede områder (artikel 2)

Artikel 2 omfatter listen over områder, hvor direktivet ikke finder anvendelse, herunder "services of general interest". AC skal understrege behovet for at præcisere begrebet bl.a. med henblik på at sikre at hele uddannelsessystemet, inklusiv de videregående uddannelser, ikke omfattes af direktivet. I flere lande betragtes videregående uddannelse som en serviceydelse af almen økonomisk interesse og vil som sådan være omfattet af direktivet. Der er derfor al mulig grund til, at vi fra dansk side arbejder aktivt for at få uddannelse - herunder videregående uddannelse - undtaget direktivets anvendelsesområde, sådan som det er tilfældet på sundhedsområdet.

Det skal understreges, at AC ville have foretrukket, at Kommissionen i sit forslag til direktivtekst havde lagt sig tættere op ad det forslag, Europa Parlamentet vedtog den 16. februar 2006. I Europa Parlamentets forslag indgik en om end ikke udtømmende så dog langt mere præcis og omfattende liste af undtagelser. Europa Parlamentet foreslog bl.a., at sociale serviceydelser undtages. Kommissionen foreslår derimod en mere restriktiv definition af sociale serviceydelser, der alene omfatter: Sociale boliger, børnepasning, støtte til familier og personer med særlige behov. Endvidere er det noget uklart, hvilke serviceydelser formuleringen: "Støtte til familier og personer med særlige behov" dækker. AC skal foreslå, at der arbejdes på at præcisere dette.

Definitioner (artikel 4)

En af definitionerne vedrører tilfælde, hvor "hensynet til offentlige interesser har forret" frem for serviceudbyderes ret til frit at bedrive servicevirksomhed og levere serviceydelser på tværs af landegrænser. I direktivet er anført en ikke-udtømmende liste over tilfælde, hvor hensynet til offentlige interesser kan være afgørende. Listen er imidlertid ikke udtømmende, men udarbejdet på baggrund af EF-domstolssager. I direktivet lægges der således op til, at det er EF-domstolen, der definerer, hvor og hvornår offentlige interesser har forret.

AC anerkender og bakker op om direktivets formål - at serviceudbyderes ret til at levere serviceydelser på tværs af landegrænser - men skal foreslå, at retten til at definere, hvornår der er tale om særlige offentlige hensyn ikke overlades til EF-domstolen. Dette bør forblive et nationalt anliggende, naturligvis med behørig respekt for traktatens krav om ikke-diskrimination, nødvendighed og proportionalitet.

Nationale særregler - krav til udenlandske serviceudbydere (artikel 16)

Endelig henviser direktivet i artikel 16.3 til medlemsstaters ret til at stille særlige betingelser til udøvelse af servicevirksomhed, hvor disse kan retfærdiggøres ud fra hensyn til offentlig orden/politik, offentlig sikkerhed, sundhed og miljøet. I denne række af henvisninger savner AC en henvisning til forbrugerbeskyttelse.

Med venlig hilsen

Käthe Munk Ryom
Direkte nr.: 33 69 40 20
E-mail: kmr@ac.dk

København den 20. april 2006

Vedr.: BAT's høringssvar til revideret forslag til et servicedirektiv.

Først og fremmest vil vi fra BAT udtrykke en tak for samarbejdet med EBST, Beskæftigelsesministeriet, Erhvervsministeriet med flere i den nu over 2 år lange proces fra det første høringssvar. Desuden vil vi kvittere for regeringens og Folketingets tilgang til servicedirektivet og de ændringer, der nu er gennemført.

I den forbindelse kan vi konstatere, at de synspunkter som vi fra BAT dengang lagde for dagen blev taget op politisk og at forholdet til arbejdsmarkedet i almindelighed og til udstationering i særdeleshed nu er formuleret på en sådan måde at vi føler os dækket ind af direktivteksten. Det samme gælder for fjernelsen af oprindelseslandsprincippet og at vikarvirksomhed ikke er omfattet af direktivet.

Samtidigt med fremsættelsen af det reviderede forslag til et servicedirektiv fremlagde EU-Kommissionen en vurdering af hvordan udstationeringsbestemmelserne kontrolleres og overholdes i de enkelte medlemsstater. Det er et dokument der på lange strækninger tager tråden op fra BAT's ønsker og krav til en mere grundig kontrol af de udstationerende virksomheder, og som peger på behovet for et stærkere myndighedssamarbejde. Det gælder ikke mindst myndighedssamarbejdet over grænserne.

Imidlertid vil det være ønskeligt om der kunne skabes fuldstændig klarhed over om EU-Kommissionen accepterer de enkelte EU-landes måde at gennemføre udstationeringsdirektivet på, eller der i meddelelsen ligger et forsøg på, at få § 24 og § 25 i servicedirektivet ind ad bagdøren, om man så må sige. § 24 og § 25 er jo netop fjernet fra det andet udkast til servicedirektivet, og derfor må man se forslaget til direktivet og den samtidige meddelelse om udstationering i sammenhæng. I bemærkningerne til de manglende § 24 og § 25 skriver Kommissionen selv:

"In order to address undue administrative burden and to establish a better-functioning system of administrative cooperation the Commission will provide guidance for member States on the issue".

Fra BAT er vi interesserede i at vide, hvad det betyder for den danske gennemførelse af udstationeringsdirektivet. Desuden om den tyske udstationeringslov efter Kommissionens opfattelse er i strid med udstationeringsdirektivet?

I artikel 4 handler det blandt andet om forsikringsforhold (liability). Fra BAT vil vi gerne sikre os at udenlandske serviceleverandører, der udfører opgaver i Danmark har de nødvendige forsikringer for at måtte udføre deres hverv i Danmark. Desuden at danske virksomheder der udfører opgaver i andre lande er tilstrækkeligt forsikret.

Desuden ville det set fra et byggeperspektiv være ønskeligt om udenlandske virksomheder som udfører et dårligt eller ikke aftalt arbejde, kunne indklages for et ankenævn, ligesom

det kendes fra de danske bygge- og anlægsvirksomheder, der er medlem af en arbejdsgiverorganisation.

Byggeriets kunder kan hurtigt finde sig selv i en situation, hvor et udenlandsk firma har udført en opgave med fejl og mangler, men hvor et erstatningskrav bliver særdeles vanskeligt at gøre gældende. Andre brancher må have det samme problem.

Det skal naturligvis medgives, at ikke alle danske virksomheder er omfattet af et gratis klagesystem som for eksempel Byggeriets Ankenævn. De virksomheder der står udenfor en arbejdsgiverorganisation er typisk ikke omfattet af et klagesystem.

Her er der kun civilretten at gå til for forbrugeren, med alt hvad det indebærer af omkostninger og lang sagsbehandling. Og det er ikke civilretten i en dansk købstad, det er for eksempel civilretten i Galway eller Gdansk, som man skal henvende sig til!

Hvad vil EU og den danske regering gøre for at sikre forbrugeren bedst muligt i sådanne tilfælde?

Hermed skal vi slutte for denne gang. Hvis der er spørgsmål eller kommentarer til høringssvaret er I særdeles velkomne til at kontakte undertegnede på telefon 88 92 11 00 eller gunde.odgaard@batkartelles.dk

Venlig hilsen

Gunde Odgaard, sekretariatschef i BAT.

Josephine Ramsing Parnas

Fra: Lotte Engbæk Larsen [LEL@bryggeriforeningen.dk]

Sendt: 19. april 2006 12:22

Til: Josephine Ramsing Parnas

Emne: SV: Høring vedr. Kommissionens revideret direktivforslag om tjenesteydelser

Kære Josephine Parnas,

Bryggeriforeningen takker for muligheden for at komme med bemærkninger til "servicedirektivet" (Kommissionens revideret direktivforslag om tjenesteydelser).

Bryggeriforeningen er meget tilfreds med, at der oprettes såkaldte kvikskrænker, således at det bliver lettere at etablere virksomhed i et andet EU-land. Bryggeriforeningen må dog udtrykke skuffelse over, at man ikke får etableret et reelt og effektivt indre marked.

Med venlig hilsen

Lotte Engbæk Larsen
Chefkonsulent, Bryggeriforeningen

Tlf. +45 72 16 24 27
E-mail: lel@bryggeriforeningen.dk

Danish Brewers' Association
Faxehus, Gl. Carlsberg Vej 16
DK - 2500 Valby

Fra: Louise Brünning Conradsen (DEP) [mailto:LBC@OEM.DK]

Sendt: 5. april 2006 10:09

Til: Arbejdsgiverforeningen for Handel, Transport og Service (AHTS) ; Bibliotekarforbundet; info_bf; Byggeriets Arbejdsgivere (BYG); Børsmæglerforeningen; CO-industri; DAKOFA; Danmarks Lærerforening; Dansk Forening for Industriens Patent- og Varemærkespecialister; Dansk Kiropraktor Forening; Dansk Magisterforening; Dansk Navigatørforening; Dansk Optikerforening; Dansk Patent- og Varemærkekonsulentforening af 1953; Dansk Psykologforening; Dansk Sygeplejeråd; Dansk Sø- Restaurationsforening; Dansk Textil Union; Dansk Transport og Logistik; Dansk Vand og Spildvands Forening; Danske Andelsselskaber; Danske badagister; Danske Bioanalytikere; Danske Busvognmænd; Danske Ejendomsrådgiverforening; Danske Entreprenører; Danske Fysioterapeuter; Danske Kloakmestre; De danske Patentagenter Forening; De Samvirkende Købmand; Den Alm Danske Jordemoderforening; Den almindelige Danske Lægeforening; Den Danske Dyr lægeforening; Den Danske Landinspektørforening; Det Kommunale Beredskabspersonales Landsforbund; Det Kommunale Kartel; Det Økologiske Råd; DS Håndværk & Industri; DSB; Ergoterapeutforeningen; Farmakonforeningen; FDB; Finansforbundet; "Forbundet af Kirke- og Kirkegårdsansatte, "; Foreningen af Kliniske Diætister; Foreningen af Radiografer i Danmark; Foreningen af Registrerede Revisorer; Foreningen af Statsautoriserede Revisorer; Forsikring og Pension; FTF; Gymnasieskolernes Lærerforening; HK Handel; Ingeniørforeningen i Danmark; IT-Brancheorganisationen; KODA; Kommunernes Landsforening; Københavns Fondsbørs; Landsforeningen af Kliniske Tandteknikere; Landsforeningen af statsautoriserede fodterapeuter; Maskinmestrenes Forening; Psykolognævnet; Realkreditrådet; Sammenslutning af Landbrugets Arbejdsgiverforening; Sammenslutningen af Danske Andelskasser; SID; Tandlægeforeningen; Teknisk Landsforbund; "TEQNIK, Installatørernes Forening"; Tipstjenesten (Lene Hartvig); Værdipapircentralen

Emne: Høring vedr. Kommissionens revideret direktivforslag om tjenesteydelser

Kære alle,

Hermed fremsendes høring vedr. Kommissionens revideret direktivforslag om tjenesteydelser i det indre marked, KOM (2006) 160. Direktivforslaget er vedlagt i engelsk udgave sammen med en høringsskrivelse og

20-04-2006

Josephine Ramsing Parnas

Fra: Peter Jørgensen [pj@apotekerforeningen.dk]
Sendt: 7. april 2006 09:10
Til: Josephine Ramsing Parnas
Cc: Scanjour; Merete Kaas; Dan Rosenberg Asmussen
Emne: servicedirektivet

ååDanmarks Apotekerforening har ingen bemærkninger til Kommissionens reviderede forslag til servicedirektiv, og noterer med tilfredshed, at apotekerne herefter ikke er omfattet af direktivets anvendelsesområde. med venlig hilsen Peter Jørgensen International chef

Josephine Ramsing Parnas

Fra: Karin Møller Christensen [KC@shipowners.dk] på vegne af Jan Fritz Hansen [jfh@shipowners.dk]

Sendt: 19. april 2006 13:39

Til: Josephine Ramsing Parnas

Emne: Høring vedr. Kommissionens reviderede direktivforslag om tjenesteydelser

Ref.: 22610-20060001

Josephine Parnas, Erhvervs- og Byggestyrelsen

Høring vedr. Kommissionens reviderede direktivforslag om tjenesteydelser

Der henvises til styrelsens høringskrivelse af 4. april 2006 om ovenstående.

Danmarks Rederiforening skal i den anledning alene bemærke, at transportområdet som bekendt ikke er omfattet af direktivforslaget, og med direktivets nuværende relativt snævre liberaliseringssigte er det afgørende at fastholde denne situation.

Det må særligt i den forbindelse sikres, at direktivets ansvarsområde ikke ukritisk udvides til søfartsområdet med dets relaterede aktiviteter, som allerede er underlagt et langt højere liberaliseringsniveau end nærværende direktivforslag, herunder at "lex specialis-princippet" under alle omstændigheder respekteres for så vidt angår søfart.

Med venlig hilsen

Jan Fritz Hansen

Underdirektør/Director
Danmarks Rederiforening/Danish Shipowners' Association
Amaliegade 33, DK-1256 Copenhagen K
Tel. + 45 33 11 40 88/ Fax. + 45 33 11 62 10
Direct no.: 33 48 92 11
web: www.shipowners.dk

Økonomi- og Erhvervsministeriet
Josephine Parnas
Erhvervs- og Byggestyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

Dansk Arbejdsgiverforening
Vester Voldgade 113
1790 København V

Telefon 33 38 90 00
Telefax 33 12 29 76
Kontortid 8.30-16.30
E-mail: da@da.dk
Giro 5 40 08 99

21. april 2006

FLD/LLA/0646

06-04-21 - Høring om revideret
forslag til et servicedirektiv_FLD.0646.doc

Revideret forslag til et servicedirektiv

Økonomi- og Erhvervsministeriet har den 4. april 2006 anmodet Dansk Arbejdsgiverforening (DA) om bemærkninger til Europa-Kommissionens reviderede forslag til servicedirektivet.

Generelt

DA skal indledningsvis gøre opmærksom på, at der endnu ikke er foretaget nye analyser om de økonomiske virkninger af det reviderede forslag ("Impact Assessment") fra Kommissionens side, og at der fra dansk side endnu ikke foreligger analyser om det reviderede forslags betydning for dansk lovgivning.

Arbejdsmarkedsområdet er et særligt område, hvis særlige forhold bl.a. bliver afspejlet i Traktatens art. 136-137 og udstationeringsdirektivet. Efter DA's vurdering er det reviderede forslag vedrørende arbejdsmarkedsområdet sammen med præciseringerne vedrørende international privatret og definitionerne langt mere præcis og har i sine hovedlinjer fjernet en lang række usikkerhedsmonumenter.

DA finder det bl.a. tilfredsstillende, at Kommissionen i det reviderede forslag sammen med den samtidig offentliggjorte pakke om udstationeringsdirektivet har afklaret væsentlige spørgsmål af retlig og politisk karakter om udstationeringssituationen. Sammen med præciseringerne om social- og arbejdsmarkedsområdet i det reviderede forslag i direktivet håber DA, at dette kan afdramatisere "udstationeringssituationen", som har været en af de store hindringer for direktivforslaget.

Undtagne områder (art. 2)

DA kan ikke støtte, at vikarbureauer ikke længere omfattes af forslaget henset til den vitale rolle, som vikarbureauer spiller på mange områder. Det er ubegrundet, at vikarområdet ikke vil kunne nyde godt af serviceforslagets muligheder. Udstationeringsdirektivet håndterer allerede vikarbureauvirksomhedernes forhold.

Arbejdsmarkedsområdet

DA finder, at det reviderede forslags art. 1, stk. 7, er for vidtgående. DA kan støtte hensigten og retningen i bestemmelsen, men finder bl.a., at der ikke i et direktiv kan være en henvisning til Charteret og ej heller i præamblen. DA skal her bl.a. henvise til den danske holdning til Charterets retlige status i drøftelserne om den nye Traktat. DA finder generelt, at det reviderede forslags præambel 6e)-6h) er tilstrækkelige således, at der heller ikke heri refereres til "strejkeretten".

DA skal generelt henlede opmærksomheden på, at man fra dansk side meget nøje iagttager oversættelserne vedrørende dette område, idet DA tidligere har bemærket, at de engelske begreber "industrial action" fejlagtigt er blevet oversat til dansk som "strejkeret". Den korrekte danske oversættelse vil være "kollektive kampskridt".

Efter DA's vurdering kan der fra dansk side tillige være grund til nøje at analysere indholdet og rigtigheden af præambelens 41a om udstationering i forhold til dansk ret.

Med venlig hilsen
DANSK ARBEJDSGIVERFORENING

Sign. Flemming Dreesen

Økonomi- og Erhvervsministeriet
Erhvervs- og Byggestyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø
Att. Josephine Parnas

Boulevard du Roi Albert II, 5 9ème
étage - B-1210 Bruxelles

Tél +32 2 224 06 70
Fax +32 2 224 06 71

dli@dlint.org
www.dlint.org

Bruxelles, 10. april 2006

Vedr. Kommissionens reviderede direktivforslag om tjenesteydelser

Danmarks Lærerforening, Dansk Magisterforening og Gymnasieskolernes Lærerforening har fra Økonomi- og Erhvervsministeriet modtaget høringsmateriale vedr. EU-Kommissionens reviderede forslag til direktiv om tjenesteydelser i det indre marked (KOM (2006) 160). Høringsmaterialet er blevet overgivet til DLI, som således svarer på de danske lærerorganisationers vegne.

DLI finder, at Kommissionens reviderede direktivforslag i udstrakt grad bygger på den tekst Europa-Parlamentet vedtog i februar, og som sådan udgør et væsentligt fremskridt i forhold til den oprindelige tekst. Bl.a. er det omdiskuterede oprindelseslandsprincip blevet fjernet, hvorfor udenlandske serviceudbydere, som ønsker at operere i Danmark, nu skal overholde danske regler. Ligeledes vil direktivforslaget i sin nuværende form ingen indvirkning få på arbejdsmarkedsforhold, hvorved den danske aftalemodel og danske arbejdsvilkår skulle være sikret.

DLI og de europæiske lærerorganisationer har arbejdet for en eksplicit undtagelse af uddannelse fra Direktivet, hvilket dog ikke blev opnået med Europa-Parlamentets tekst. Parlamentets forslag indeholdt dog en række tiltag, som var medvirkende til at indsnævre Direktivets anvendelsesområde i forhold til offentlige tjenesteydelser. De væsentligste af disse forslag indeholdt forskellige bestemmelser vedr. tjenesteydelser af almen interesse (SGI) og tjenesteydelser af almen økonomisk interesse (SGEI). Først og fremmest var fortolkningsretten i forhold til SGI, som vel at mærke ikke er omfattet af Direktivet, entydigt overladt til medlemsstaterne. Dermed havde de nationale regeringer retten til at afgrænse visse områder fra Direktivets bestemmelser og anvendelsesområde. Dette gav medlemsstaterne en mulighed for på nationalt niveau at sikre, at bestemte målsætninger af almen interesse kunne opfyldes, eksempelvis inden for uddannelsesområdet. Denne fortolkningsret er nu udgået af teksten og erstattet med en bestemmelse om, at vurderingen af, hvad der udgør en "service" i retslig forstand, skal foretages fra sag til sag. Idet SGI ikke er et traktatfæstet

DLI repræsenterer:

- BUPL
- Danmarks Lærerforening
- Dansk Magisterforening
- Dansk Teknisk Lærerforbund
- Danske Produktionshøjskoler Lærerforening
- Efterskolernes Lærerforening
- Formidlerne
- Frie Grundskolers Lærerforening
- Gymnasieskolernes Lærerforening
- Handelsskolernes Lærerforening
- Københavns Lærerforening
- Landsforbundet af Voksen og Ungdomsundervisere
- Socialpædagogernes Landsforbund
- Speciallærerforeningen af 1981

begreb og ej heller er defineret i fællesskabets sekundære lovgivning, eksisterer der pt. et definitionsmæssigt vakuum, som det reelt vil blive op til EF-Domstolen at udfylde.

Kommissionens reviderede forslag skaber således forøget uklarhed om Direktivets anvendelsesområde og om kompetencefordelingen mellem EU og den enkelte medlemsstat.

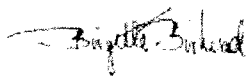
DLI bemærker sig tillige med undren, at der i forhold til Europa-Parlamentets tekst er sket en række ændringer i både mere og mindre centrale passager, som tilsammen er medvirkende til at gøre uddannelsesrådets position som nationalt anliggende mere usikkert – på trods af EF-traktatens eksplicite anerkendelse heraf.

Kommissionens tekst fastholder den bestemmelse som siger, at aktiviteter under det nationale uddannelsessystem ikke er omfattet af Direktivet, hvormed i hvert fald folkeskolen synes sikret. Flere andre henvisninger til uddannelse, bl.a. et forslag om at undtage uddannelsesmæssige tjenester, der sigter mod at opfylde velfærdsmæssige mål, har Kommissionen derimod fjernet.

Med intet andet end lidet eksakte begreber som ”det nationale uddannelsessystem” at støtte sig til, er situationen for uddannelsesområdet ganske usikker. Denne usikkerhed forstærkes blot af de ovennævnte uklarheder vedr. definitionen af tjenesteydelser af almen interesse.

DLI vil derfor opfordre til, at man i de videre forhandlinger fra dansk side arbejder for en eksplicit undtagelse af uddannelsesområdet fra Servicedirektivet, for dermed at sikre, at indholdsstyring og kvalitetskontrol i det danske uddannelsessystem fortsat suverænt ligger hos Folketinget.

Med venlig hilsen

Birgitte Birkvad

NOTAT

Erhvervs- og Byggestyrelsen

DANSKE
REGIONER

21-04-2006

Sag nr. 04/2317

Dokumentnr. 24747/06

Sagsbehandler

Jens Peter Bjerg

Tel. 3529 8268

E-mail: jpb@arf.dk

Danske Regioners bemærkninger til EU-kommissionens reviderede direktivforslag om tjenesteydelser

Erhvervs- og Byggestyrelsen har i skrivelse af den 04-04-2006 anmodet Danske Regioner om bemærkninger til EU-kommissionens reviderede direktivforslag om tjenesteydelser.

EU-kommissionens reviderede forslag er generelt i overensstemmelse med Danske Regioners synspunkter på området.

Danske Regioner støtter generelt direktivets overordnede intention om at skabe et bedre og mere udviklet indre marked for tjenesteydelser i EU. Et marked for tjenesteydelser kendetegnet ved høj kvalitet og konkurrence er også en fordel for regionerne. Den hidtidige udformning af direktivet har dog desværre været præget af en række uklarheder og uhensigtsmæssigheder. EU-kommissionens reviderede forslag retter op på dette på en række områder.

I relation til anvendelsesområdet finder Danske Regioner ikke, at tjenesteydelser af almen interesse bør være omfattet af direktivet. Danske Regioner har derfor i processen bl.a. arbejdet for, at direktivet om tjenesteydelser ikke kommer til at omfatte velfærdsydelser så som social- og sundhedsydelser. Dels er der stor forskel på, hvordan de enkelte lande er struktureret i forhold til levering af velfærdsydelser og dels finder Danske Regioner det problematisk at sidestille sundheds- og socialydelser med serviceydelser generelt, idet sundheds- og socialydelser skal opfylde særlige krav til sikring af patientrettigheder, kvalitet, etiske regler m.v. Danske Regioner konstaterer med tilfredshed at den tidligere artikel 23 er udgået og at social- og sundhedsområdet nu er undtaget for direktivets anvendelsesområde.

I forbindelse med præciseringen af formålet med direktivet understreges det ligeledes, at servicedirektivet skal være neutralt i forhold arbejdsmarkedet, herunder overenskomst- og konfliktret. Det betyder i praksis, at det også er værtslandets regler om bl.a. minimumsløn, betalt ferie og arbejdsmiljø der skal overholdes. Danske Regioner er tilfredse med denne præcisering.

Danske Regioner har bl.a. fundet den oprindelige udformning af det såkaldte "oprindelseslandsprincip" problematisk. Det nye princip om "frihed til at levere tjenesteydelser" ser i væsentlig grad ud til at reducere de største problemer forbundet med oprindelseslandsprincippet, samtidig med at det er et skridt i den rigtige retning i forsøget på at skabe et velfungerende marked for tjenesteydelser i EU.

Det reviderede forslag vil samtidig styrke samarbejdet mellem medlemsstaterne for at sikre en effektiv kontrol. Det betyder, at der lægges op til effektiv kommunikation mellem medlemsstaternes myndigheder omkring lovgivning, kontrolforanstaltninger og eventuelle sanktioner. Et sådant samarbejde vil være til gavn for myndigheder, virksomheder og borgere.

Med venlig hilsen

Jens Peter Bjerg

Erhvervs- og Byggestyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø.

København, den
21. april 2006
J.nr. H.23-96
BWH
Dir.tlf. 3264 4577
e-mail: bwh@de.dk

Vedr.: Deres j.nr. 2006-224/14035-9 – Høringssvar om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tjenesteydelser i det indre marked KOM (2006) 160

Dansk Ejendomsmæglerforening er ved Økonomi- og Erhvervsministeriets e-mail af 5. april 2006 blevet anmodet om at fremkomme med eventuelle bemærkninger til Kommissionens reviderede direktivforslag om tjenesteydelser i det indre marked.

Foreningen skal i første omgang henvise til vores første høringssvar vedrørende direktiv om tjenesteydelser i det indre marked (KOM2004/0001) af 10. marts 2004.

Foreningen er som udgangspunkt positiv overfor muligheden for at gøre det lettere at etablere virksomheder på tværs af grænserne i Europa. For så vidt angår ejendomsmæglerbranchen skal foreningen dog understrege vigtigheden af, at der fortsat fastsættes visse minimumskrav til tjenesteydernes faglige kvalifikationer.

Efter vedtagelsen af L156 (2005) vil reglerne i Danmark om udøvelse af ejendomsformidlingsvirksomhed i medfør af lov om omsætning af fast ejendom være således, at det vil være muligt for enhver at eje en ejendomsformidlingsvirksomhed. Der er dog fortsat krav om, at der i hvert enkelt forretningssted skal være ansat i en daglig leder, som er registreret ejendomsmægler efter de danske regler. Herudover er der krav om, at ejendomsformidlingsvirksomheden skal stille behørig sikkerhed for ethvert pengekrav, som forbrugeren måtte få mod virksomheden. På denne måde sikres et vist niveau af kvalitet overfor forbrugerne. Foreningen anser disse regler for nødvendige for at sikre forbrugerne bedst muligt og for at sikre branchens kvalitet, omdømme og troværdighed.

Med venlig hilsen

Henrik Dahl Sørensen
Direktør

Dansk Ejendomsmæglerforening

Islands Brygge 43

DK-2300 København S

Tlf.: +45 7025 0999

Fax: +45 3264 4599

E-mail: de@de.dk

Internet: www.de.dk

Dansk Farmaceutforening

Erhvervs- og Byggestyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø
Att.: Josephine Ramsing Parnas

Rygårds Alle 1, 2900 Hellerup
Telefon 39 46 36 00
Fax 39 46 36 39
df@pharmaceut.dk
www.farmaceutforeningen.dk

Direkte telefon 39 46 36 24
jbl@pharmaceut.dk

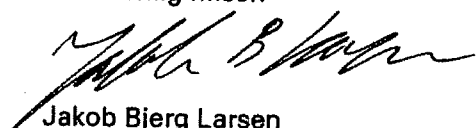
Vedr. høring af revideret forslag til et servicedirektiv

11. april 2006

Dansk Farmaceutforening har modtaget EU Kommissionens reviderede direktivforslag om tjenesteydelser i det indre marked og ønsker i den forbindelse at komme med følgende bemærkninger.

Dansk Farmaceutforening ser positivt på det reviderede direktivforslag. Farmaceutforeningen hæfter sig særligt ved, at apotekerne nu ikke er omfattet af direktivets anvendelsesområde.

Med venlig hilsen

Jakob Bjerg Larsen
Faglig konsulent, cand.pharm. ph.d.

DANSK HANDEL & SERVICE

Erhvervs- og Byggestyrelsen
Att.: Fuldmægtig Josephine Ramsing Parnas
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

19. april 2006

SFL/BJ
sfl@dhs.dk

Vedr. høring af revideret forslag til et servicedirektiv

Dansk Handel & Service afgiver hermed sin udtalelse til Erhvervs- og Byggestyrelsen vedr. EU-Kommissionens reviderede forslag til servicedirektiv.

Bemærkninger

Det er positivt, at Kommissionen fremsætter sit reviderede forslag på baggrund af Europa-Parlamentets kompromis, og at der dermed er udsigt til at EU's virksomheder, arbejdstagere og forbrugere kan høste de potentielle gevinster som vedtagelsen og implementeringen af servicedirektivet vil medføre.

Gennemførelsen af servicedirektivet vil øge EU's servicevirksomheders muligheder og markedsadgang, skabe vækst og beskæftigelse til glæde for Europas arbejdstagere og gennem øget konkurrence medføre billigere service til EU's forbruger, der også vil kunne få glæde af et større udbud af tjenesteydelser. Det er helt afgørende, hvis EU skal gøre sig forhåbninger om at realisere de målsætninger for EU's økonomi, som blev fastsat på topmødet i Lissabon.

Dansk Handel & Service noterer sig med tilfredshed, at Kommissionen med sit reviderede forslag, som eksplicit ekskluderer arbejdsmarkedsregler fra direktivets rækkevidde, endegyldigt maner frygten for, at direktivet kan medføre social dumping, i jorden.

På tre punkter havde Dansk Handel & Service dog gerne set et servicedirektiv, der gik videre:

- For det første er det utilfredsstillende, at Kommissionen ikke har videreført det "oprindelseslandsprincip", som var et centralt element i det oprindelige direktivforslag. Oprindelseslandsprincippet havde potentialet til at skabe et egentligt indre marked også for serviceydelser, og det nuværende kompromis, der kun i mindre grad afviger fra allerede etablerede EU-retlige principper, vil næppe få helt samme effekt. Dertil kommer, at det nye princip "frihed til at levere tjenesteydelser" også åbner større rum for fortolkning og dermed efterlader europæiske virksomheder med en større usikkerhed, som ligeledes tjener til at reducere effekterne af direktivet.
- For det andet er det unødvendigt, at Kommissionen har valgt at indskrænke direktivets

anvendelsesområde og helt undtage en række brancher i direktivet. Dette vil igen medføre, at de forventede økonomiske og beskæftigelsesmæssige gevinster bliver mindre end ellers.

- Endelig for det tredje havde Dansk Handel & Service gerne set et servicedirektiv, der lægger op til en hurtigere implementering af de foranstaltninger, der pålægges medlemsstaterne. Fx er det en unødvendig lang frist, at medlemslandene får op til tre år til at oprette de såkaldte "points of single contact".

Med venlig hilsen
Dansk Handel & Service

Søren B. Henriksen
Adm. Direktør

DANSK INDUSTRI
H.C. Andersens Boulevard 18
1787 København V
Tlf. 3377 3377 · Fax 3377 3300
di@di.dk · www.di.dk

Erhvervs- og Byggestyrelsen
Att.: Josephine Ramsing Parnas
Dahlerup Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

21. april 2006
SCU

Vedr. høring af revideret forslag til tjenesteydelsesdirektiv

Hermed fremsendes DI's høringssvar som reaktion på Erhvervs- og Byggestyrelsens anmodning af 4. april d.å. om høringssvar til Kommissionens reviderede forslag til tjenesteydelsesdirektiv.

DI vil i nærværende høringssvar undlade at kommentere på de arbejdsmarkedspolitiske dele af forslaget. Her henvises i stedet til DA's høringssvar, som repræsenterer DI's holdninger på dette område. DI ønsker at gøre opmærksom på, at det er et samlet europæisk erhvervsliv i UNICE, der står bag holdningerne i dette høringssvar.

Overordnet har DI den opfattelse, at Kommissionens reviderede forslag til tjenesteydelsesdirektivet på væsentlige felter er uambitiøst, mens der på etableringsdelen er tale om prisværdige skridt i den rigtige retning.

DI ønsker at pege på to væsentlige problemer ved det reviderede forslag.

DI mener for det første, at der ikke er nogen saglig begrundelse for, at en række sektorer nu helt undtages fra at være omfattet af direktivets bestemmelser. Det gælder blandt andet vikarbureausektoren og private sundhedsydelse, som DI gerne ser inkluderet i direktivets anvendelsesområde.

For det andet vil direktivet i sin nye form betyde manglende retssikkerhed for serviceudbydere, der midlertidigt sælger og leverer en serviceydelse i et andet EU-land, end der hvor serviceudbyderen er etableret (artikel 16 i det reviderede forslag). Den nye udgave af artikel 16, som erstatter det tidligere oprindelseslandsprincip, ændrer efter DI's opfattelse ikke nævneværdigt ved den eksisterende retstilstand, idet der i betydeligt omfang er tale om en gentagelse af traktatens ordlyd.

Med den nuværende formulering af artikel 16 er bevisbyrden, for hvornår en myndighedsregel eller praksis udgør en ulovlig barriere mod en udenlandsk serviceudbyder, lagt på den udenlandske serviceudbyder.

Effekten af direktivets formuleringer vedrørende grænseoverskridende handel er derfor højst usikker og vil i høj grad afhænge af hvert enkelt medlemslands vilje til kritisk at gennemgå egen lovgivning for urimelige barrierer.

Med de nuværende formuleringer er der derfor også betydelig risiko for en meget forskelligartet implementering i EU's 25 medlemslande. Konsekvensen risikerer at blive, at den enkelte serviceudbyder ikke kommer til at nyde godt af eksistensen af ét samlet indre marked, som det kendes fra vareområdet.

Den enkelte serviceudbyder vil samtidig skulle bruge meget tid på at sætte sig ind i nye regelsæt, hver gang serviceudbyderen sælger og leverer en ydelse i et andet EU-land.

Hvis grundelementerne i den nuværende artikel 16 ikke står til at ændre i de kommende forhandlinger, foreslår DI, at der i stedet indføres en notifikationsprocedure, som forpligter medlemslandene til at notificere ethvert krav, der stilles til udenlandske serviceudbydere. En sådan notifikationsprocedure foreslås samtidig benyttet til at oprette et centralt register over, hvilke krav udenlandske serviceudbydere mødes med i hvert enkelt medlemsland. Et sådant register vil forøge gennemsigtigheden med de krav et medlemsland stiller til udenlandske serviceudbydere, og det vil samtidig gøre det nemmere for den enkelte serviceudbyder på forhånd at orientere sig om, hvilke krav man vil blive mødt med, hvis man agerer i et andet medlemsland. DI ser en sådan ordning som en forudsætning for, at der på længere sigt kan skabes et reelt indre marked på serviceområdet.

Der henvises i øvrigt til DI's tidligere afgivne høringssvar samt de holdninger, DI løbende har givet udtryk for. DI står naturligvis til rådighed, hvis der ønskes en uddybning af DI's holdninger på bestemte punkter i direktivet.

Med venlig hilsen

Henriette Søltøft
Europapolitisk chef

Steen Ulrich
Konsulent

Josephine Ramsing Parnas

Dansk Magisterforening

Fra: Jens Vraa-Jensen [JVJ@dm.dk]

Sendt: 20. april 2006 11:41

Til: Josephine Ramsing Parnas

Emne: Høringssvar Servicedirektivet

Josephine Parnas
Erhvervs- og Byggestyrelsen

Sendt pr. e-mail: jp@ebst.dk

Høringssvar, Servicedirektivet

DM er bekendt med det svar (vedhæftet), som er afgivet af Danske Lærerorganisationers International – DLI, og DM kan tilslutte sig indholdet i dette svar.

På et enkelt punkt finder DM dog anledning til en yderligere præcisering, idet vi mener, at det er af afgørende betydning, at det i forhandlingerne sikres, at hele det danske offentlige uddannelsessystem også i fremtiden vil være undtaget fra direktivets bestemmelser. I flere andre medlemsstater er det en generel opfattelse, at videregående uddannelser mere fortolkes som en serviceydelse af almen økonomisk interesse (som dermed vil være omfattet af direktivets bestemmelser) end en serviceydelse af almen interesse (som vil være undtaget). Derfor er det så meget desto mere vigtigt, at det fra dansk side fastholdes, at også de videregående uddannelser er undtaget fra direktivets bestemmelser.

Bedst ville det være, hvis der kom en generel undtagelse af undervisningsområdet fra direktivet, men hvis der ikke kan skaffes flertal for dette, må det på anden vis sikres, at bestemmelsen om, at aktiviteter under det nationale uddannelsessystem ikke omfattes af direktivet – uden mulighed for fortolkning – kommer til at omfatte alle niveauer i det offentlige danske uddannelsessystem og dermed at den endelige fortolkning ikke overlades til afgørelse ved EF-domstolen.

DM anser ethvert spørgsmål om uddannelse som et nationalt anliggende, hvilket også fremgår af gældende EU-traktat. Dette forhold bør ikke kunne ændres med henvisning til aftaler eller direktiver, som omhandler handel med serviceydelser – hverken i relation internt i EU eller i de globale forhandlinger i regi af WTO og GATS.

Vi har med glæde konstateret, at Statsministeren i et tidligere svar til DLI (vedhæftet) har givet udtryk for den samme holdning, at der ikke med servicedirektivet vil ske ændringer i den kompetence medlemsstaterne i EU har til at fastsætte egne regler på uddannelsesområdet.

Med venlig hilsen

Jens Vraa-Jensen

København, den 30 JUNI 2005

Anders Bondo Christensen og Birgitte Birkvad
Danske Lærerorganisationer International
Boulevard du Roi Albert II
5, 9ème étage
B-1210 Bruxelles

Kære Anders Bondo Christensen og Birgitte Birkvad,

Lad mig indlede med at takke for brevet fra Danske Lærerorganisationer International (DLI) af 17. maj 2005 om forslaget til et direktiv om tjenesteydelser i det indre marked.

Regeringen støtter grundlæggende formålet om at etablere et reelt og velfungerende indre marked for tjenesteydelser. Det vil bidrage til at skabe vækst og beskæftigelse i Europa. Regeringen kan imidlertid ikke støtte Kommissionens foreslåede metode til at etablere et sådant indre marked. Det gælder i særlig grad oprindelseslandsprincippet som grundprincip for levering af tjenesteydelser på tværs af grænserne.

For regeringen er det afgørende, at forslaget kan bidrage til den frie konkurrence, men at tjenesteydere, der udfører tjenesteydelser i Danmark, som udgangspunkt skal følge danske regler.

I Jeres brev anfører I, at direktivforslaget blandt de europæiske lærerorganisationer har skabt tvivl om uddannelsernes status i relation til forslagets bestemmelser. Jeg kan i den forbindelse forsikre om, at regeringen også har fokus på, hvilke konsekvenser direktivforslaget vil kunne få på uddannelsesområdet. Det gælder også i forhold til kompetencen mellem EU og medlemsstaterne.

Det er væsentligt for regeringen, at direktivforslaget ikke kommer til at indeholde formuleringer, som vil kunne opfattes således, at Traktatens tjenesteydelsesbegreb kommer til at omfatte dele af uddannelsessystemet, der hidtil ikke har været omfattet.

Udgangspunktet er, at direktivforslaget i sin definition af en tjenesteydelse henviser til EF-Traktaten (artikel 50). Dertil kommer, at det luxemburgske formandskab har udarbejdet en konsolideret tekst (doe. 5161/05 af 10. januar 2005), som Kommissionen har tilsluttet sig. Formandskabsteksten præciserer (betragtning 16), at vurderingen af, om en bestemt aktivitet udgør en tjenesteydelse, afgøres i henhold til EF-Domstolens retspraksis.

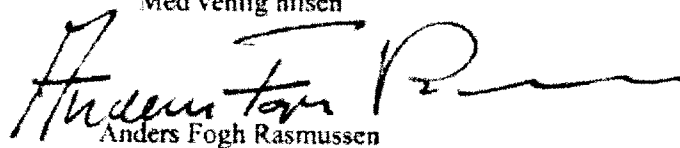
Formandskabsteksten præciserer også, at direktivforslaget ikke berører medlemsstaternes frihed til – i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen at fastsætte, hvordan uddannelsesaktiviteter af almen økonomisk interesse bør tilrettelægges og finansieres, og hvilke specifikke forpligtelser de bør være underlagt (betragtning 7a).

Jeg er på den baggrund af den opfattelse, at forslaget bevæger sig i den rigtige retning i forhold til at præcisere definitionen på en tjenesteydelse og i forhold til den frygt for kompetenceforskydning mellem EU og medlemsstaterne, som udtrykkes af DLI.

Regeringen vil gøre sit til, at direktivforslaget udformes på en sådan måde, at det ikke får uønskede konsekvenser for det danske uddannelsessystem. Jeres ændringsforslag vil indgå i de videre overvejelser.

Jeg har sendt en kopi af brevet til undervisningsminister Bertel Haarder og videnskabsminister Helge Sander.

Med venlig hilsen

Anders Fogh Rasmussen

Erhvervs- og Byggestyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø

Att. Josephine Parnas
jp@ebst.dk

Hellerup, den 21. april 2006

Vedr.: Høring vedrørende Kommissionens reviderede direktivforslag om tjenesteydelser i det indre marked, KOM (2006) 160 (Servicedirektivet)

Dansk Textil Union fremsender hermed vores høringssvar angående Kommissionens reviderede direktivforslag om tjenesteydelser i det indre marked.

Indledningsvis bemærkes, at Dansk Textil Union kan tilslutte sig det af HTSI udarbejdede høringssvar.

Derudover bemærkes det dog, at artikel 15 uden ændringer fortsat er opretholdt i Service-direktivet. Artikel 15 kunne stille spørgsmålstejn ved opretholdelsen af de danske restriktioner i planlovens detailbestemmelser og næringslovens § 10 for så vidt angår etablering og udførelsen af erhverv.

Dansk Textil Union er af den opfattelse, at planloven og næringsloven er et nationalt anliggende, som direktivet ikke bør have indflydelse på.

Under alle omstændigheder anses hensynene bag næringsloven samt planloven at opfylde de anførte betingelser i artikel 15, stk. 3, idet hensynene bag de foran nævnte love ikke direkte eller indirekte diskriminerer på baggrund af nationalitet.

Derudover anses de opstillede krav i forhold til næringsloven samt planloven at være objektivt begrundet i tvingende almene hensyn, såsom

forbrugerbeskyttelsen i henhold til næringslovens § 10 om fast forretningssted samt hensynet til opfyldelsen af gældende skatte- og afgiftsregler, som vanskeliggøres ved et manglende krav om fast forretningssted.

I forhold til planloven er der et overordnet hensyn til et fintmasket butiksnæts i Danmark samt lokaliseringen af butikker i bymidten, således at opretholdelsen af en fornuftig butikstruktur i form af et varieret og levende butiksliv også i de mindre byer sikres. Det er Dansk Textil Unions opfattelse, at varetagelsen af disse hensyn er proportional i forhold til mål og midler.

Dansk Textil Union vil deltage aktivt i det fortsatte arbejde med direktivet.

Hvis der er spørgsmål til ovenstående, er De velkommen til at kontakte undertegnede.

Med venlig hilsen

Katrine Vitfell Pedersen
Juridisk konsulent

21. april 2006
PSO/PNB

Erhvervs- og Byggestyrelsen
Dahlerup Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 København Ø
Att.: Fuldmægtig Josephine Ramsing Parnas

Høringssvar vedrørende EU-Kommissionens reviderede direktivforslag om tjenesteydelser i det indre marked ("servicedirektivet")

Idet vi henviser til Erhvervs- og Byggestyrelsens mail af den 5. april 2006 og Dansk Tipstjenestes tidligere høringssvar af den 10. marts 2004, fremsendes hermed Dansk Tipstjenestes høringssvar vedrørende EU-Kommissionens reviderede direktivforslag om tjenesteydelser i det indre marked ("servicedirektivet").

Generelt

Det fremgår nu direkte af direktivet, at spil om penge, herunder lotterier og væddemål, er undtaget fra direktivets anvendelsesområde. Det fremgår således af præambelens punkt 10f, at "*Gambling activities, including lottery and betting transactions, should be excluded from the scope of this Directive, in view of the specific nature of these activities, which entail implementation by Member States of policies relating to public policy and consumer protection*".

Dette specificeres nærmere i direktivets Art. 2(ce), hvoraf det fremgår, at direktivet ikke finder anvendelse på "*gambling activities which involve wagering a stake with pecuniary value in games of chance, including lotteries gambling in casinos and betting transactions*".

Herudover er Art. 18 i det reviderede direktivforslag, som i det tidligere direktivforslag vedrørte en overgangsperiode for spil om penge, blevet slettet.

Den fri etableringsret

Da spil om penge er undtaget fra direktivets anvendelsesområde, jf. det ovenfor anførte, er det en konsekvens heraf, at det eksisterende danske spilsystem ikke er omfattet af evalueringsproceduren nævnt i Art. 15, jf. Art. 41 samt præambelens punkt 34. Herudover finder direktivets bestemmelser om den fri etableringsret, jf. Art. 9-15, ikke anvendelse på spil om penge, hvorfor den danske spillemodel alene vil være underlagt de almindelige EU-retlige grundsætninger, som kan udledes af EF-domstolens praksis på området.

Den fri udveksling af tjenesteydelser

Oprindelseslandsprincippet i det tidligere direktivforslag er blevet erstattet af princippet om frihed til at levere tjenesteydelser, jf. Art. 16. Dette princip er i det store og hele en kodificering af almindelige EU-retlige grundsætninger.

Endvidere fremgår det udtrykkeligt af direktivet, at spil om penge er undtaget fra direktivets anvendelsesområde, hvorved det er muligt for medlemsstaterne at opretholde en restriktiv og kontrolleret spillepolitik, der søger at udbyde spil under kontrollerede og etiske rammer til gavn for samfundet.

Sammenfatning

På baggrund af ovenstående må det samlet konkluderes, at det er særdeles positivt, at spil om penge er undtaget fra direktivets anvendelsesområde.

De ovennævnte bestemmelser er endvidere formuleret på en sådan måde, at enhver form for fortolkningstvivl er undgået. Herudover er selve direktivets opbygning gjort mere konsistent, da spille-tjenester nu er undtaget fra både direktivets regler om den fri etableringsret samt den fri udveksling af tjenesteydelser.

EU-Kommissionen udpegede dog i januar 2005 Swiss Institute of Comparative Law (SICL) til at foretage en undersøgelse af medlemslandenes spillelovgivninger. Resultatet af denne undersøgelse er endnu ikke kendt, men forventes fremlagt ultimo april 2006 i udkastform. Undersøgelsen blev oprindeligt bestilt med henblik på at vurdere, om spilleområdet skulle harmoniseres og eventuelt medtages i direktivet om tjenesteydelser i det indre marked. Det er herefter uklart til hvilket formål undersøgelsen skal bruges nu, hvor EU-Kommissionen har stillet forslag om at undtage spil om penge fra direktivets anvendelsesområde. Det er dog vigtigt at understrege vigtigheden af, at der ikke sker en opblødning af bestemmelserne i det reviderede direktivforslag uanset resultatet af SICL's undersøgelse, da det uvægerligt vil åbne op for en lang række fortolkningsproblemer.

Det er herefter vores anbefaling, at det nye udkast til direktiv bibeholdes med henblik på at sikre, at spil om penge er undtaget fra hele direktivets anvendelsesområde.

Med venlig hilsen

Pernille Sonne
Koncernadvokat

Erhvervs- og Byggestyrelsen
Dahlerups Pakhus
Langelinie Allé 17
2100 Kbh. Ø
att. Josephine Ramsing

Skanderborg, den 21. april 2006

EU-specialudvalg: Revideret forslag til Servicedirektivet

Dansk Vand- og Spildevandsforening, DANVA, takker for modtagelsen af høringsmateriale. jeres j.nr. 2006-224/14035-9. Vi takker ligeledes for en meget informativ telefonsamtale 21.04.2006.

Direktivforslaget, der har været udsat for en stormfuld modtagelse overalt i EU, fungerer som et rammedirektiv. Vi anser det fortsat som værende et meget komplekst direktiv – hvis rækkevidden er uklar.

DANVA har valgt at fokusere på udvalgte emner i de 82 siders engelsksproget høringsmateriale.

Generelt

Vi kan med tilfredshed notere os, at der i perioden fra marts 2004 (sidste høring) og frem til nu i forbindelse med arbejdet med dette direktivudkast ikke er søgt at indføre bestemmelser, som direkte omhandler vand- og kloakforsynings udførelse af sine ydelser eller åbner sektoren for liberalisering.

Foreningen mener ligeledes, at det er essentielt, at medlemslandene hver især har friheden til at definere "services of general economic interest".

Foreningen kan støtte bestræbelserne på at sikre, at der er en gennemgående balance mellem princippet om "freedom to provide service" og almen hensyn til den offentlige sikkerhed, hygiejne og miljø.

Specifikt

Artikel 16

Som vi forstår direktivet, angår det mulighederne for at yde tjenesteydelser generelt på tværs af grænserne i EU. "Services of general interest" er dog generelt undtaget. Medens "services of general economic interest" er undtaget fra princippet om "freedom to provide service", jf. artikel 16 smh. med art. 17.

Princippet om "freedom to provide service" kan dog modificeres, når vilkårene for modifikationen ikke er diskriminerende, nødvendige ud fra betragtninger om bl.a. den offentlige sikkerhed, hygiejne og miljø, og vilkårene endvidere er proportionale.

Dette er vigtige hensyn for vandsektoren. Det er således centralt for vandsektoren og dens forbrugere, at de danske autorisationsordninger og DS-normer fortsat skal bruges i forbindelse med etablering af de tekniske anlæg.

Artikel 16 indhold kan foreningen således støtte.

Artikel 17

Høringsmaterialet er på engelsk – og vi tillader os her at bemærke, at "article 16 shall not apply to ..." godt kunne forlede en dansker til at læse ordene således, at der ikke er et forbud mod, at medlemslandene kan beslutte at lade art. 16 gælde for "services of general economic interest".

Såfremt den danske oversættelse er; "Artikel 16 gælder ikke ..." – kan vi støtte dette.

Når vi sammenligner med tidligere høringsmateriale kan vi se, at eksemplificeringen med relation til vandsektoren har været udsat for "knopskydning". I marts 2004 påpegede vi også definitionsproblemet. Vor aktuelle bemærkninger til teksten går på, at medens hele "kæden" (indsamling, transport og rensning) må formodes at være inkluderet i begrebet "waste water services", så synes hele "vandforsyningskæden" ikke er være fuldt inkluderet i begreberne "water distribution and supply services". "Vandforsyningskæden" består af vandproduktion incl. indvinding og behandling, transport/distribution

og forsyning. Et alternativ kunne være at vende tilbage til begrebet "water services" og dernæst i definitionsartiklen uddybe dette mhp. at sikre at hele forløbet fra indvinding af vandressource til rensning af spildevand er inkluderet.

Vi mener, at det er vigtigt at fastholde begrebet "inter alia" i direktivteksten – dvs. en tydeliggørelse af, at den følgende oprensning blot er en eksemplificering. Det skal samtidig understreges, at DANVA kan bifalder, at vandsektoren (vand- og kloakforsyning) er eksplicit nævnt i teksten. Der skal efter vor opfattelse ikke være tvivl om, at vandsektoren omfattet af artikel 17. Dette vil nemlig sikre, at alle vand- og kloakforsyningsaktiviteter sker med afsæt i danske regler, normer etc.

Vi er opmærksomme på, at bestemmelsen ikke hindrer, at udenlandske vandselskaber etablerer sig i Danmark – eller at de udøver grænseoverskridende service under overholdelse af danske regler mv.

Venlig hilsen

Susanne Vangsgård
Funktionschef